

7' Ημέρες

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΤΟΣ Α' ΔΡ. ΦΥΛ. 2

ΤΙΜΗ ΔΡ. 2

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τρόντα
ΗΜΕΡΟΜ. 16. 8. 85
ΑΡΙΘ. 36019

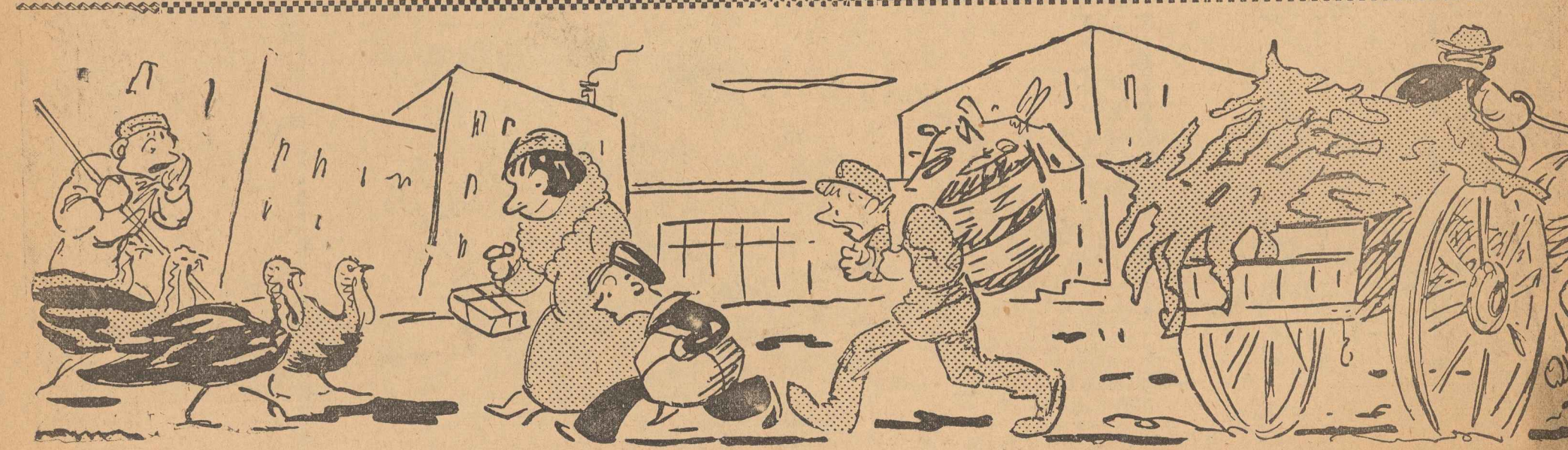
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καλήν έσπέραν άρχοντες. "Αν είνε ό όρσ ός σας τά φετεινά Χριστούγεννα θά πώ στ' άρχοντικό σας

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΜΑΣ
"Ανάσπαστε ένιναι ό "Επτά "Ημέρες μας. Καί, μοιχο-νότι τό πρώτο φύλλο κάρτε περιόδικου ή έφημερίδος, δέν παρουσιάζει ανήθοος, ός έ-πόδοι, παρά μόνον της δυνατότητες του και θεωρείται μάλλον ός δοκιμαστικό, οι "Επτά "Ημέρες" έγιναν δεκαί με τόν μεγαλύτερον ένδοξισμόν και από μέρους και τόν διανοο-υμένον, όπως έπίσης και τού μεγάλου κοι-νοί, που δέναν στην προσοχή μας έστει- έχει τό καινούριο και τό έξυγναστικό. Έ-κεινο που εξαίρετικά ένδοξισαν άκόμη τό κοινόν είνε ή μικρά τιμή τών δύο δραμίων, ή όποία άπομακρύνει από την πνευματικήν αυτήν επίχειρσιν, κάθε ιδέαν έμμεταλλεύσεως τού κοινού. "Η θεομωρία αυτή και πάνδημος υπο-δοχή που έντυαν ή "Επτά "Ημέρες" μάς δίνε τό θάρρος να επιμελήσουμε κάποιες βети-κότερες μεταρρυθμίσεις στον τύπον τού εβδο-μυδιαίου περιοδικού, αλλά μάς έπιβάλλει και άπογοήσεις, τις όποιες άντιλαμβάνομεθα πλη-ρόστατα. Αποδείξει, ότι από τού δυνάμει ή-δη φήλομ παρουσιάζομεθα είκοσιεπίδω, είς μίαν μεγάλην προσπάθειαν νεωτερισμού έμα-νίσσεως και μως έμμεσε τέλος άπολύτως βέ-βαιον, ότι τό μέλλον τού περιοδικού δέν θα διαφέρσιν την συγκριτικήν έπιποσύνην, με-τήν όποιαν τό κοινόν τό περιέβαλεν από της πρώτης στιγμής.

Επί τέλους, μιά πέ-ρα χωρίς πολιτική, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
είς γκρίνια, χωρίς έμ-πάθεια — ήμέρα χριστιανικής άδελφούσης, γαλήνης, οικογενειακής θαλπωρής που συγκρα-τεί και διακονεί τις όμοιες "Ελληνικές πα-ραδόσεις... και ήμέρα "Ομηρικού φαντασιού, γαλοπούλας μετά ή άνευ γεμιώσεως, αλλά με-τ' άπαραίτητα πατατιάς — ήμέρα τέλος, όπου έντύχως πρωταγωνιστεί μάλλον ό φουφναρης με τό φανάρι και την τέχνη του, την ήγνήλ ή τέχνη τού ροδοκανκινιάτορος. Ας τόν ήγή-σουμε, τόν άρσενά άνδρά ήσαν τών μεγάλων παρωραγών μας έόρτων! Ενε δημιούργης μακαριώτερος, που μεταβίβεται από τό περδύ στομάχι και στη τέχνη όλων τών αρδοδξων χριστιανών. Είνε πάντα κανείς πιο άνθρωπίνως και πιο έπικεινής μετά ένα καλό γεύμα! Τό σύ-χόμεθα ό' όλους, πλουσίους και πτωχούς, δι-καίους και άμωρτωλούς, αλλά χωρίς πάρα πολ-λή ρεταίνα και χωρίς την αβόνη "Ελληνική παρέβήγηον που όλοφορεί και ματώνει. Γεύμα χριστιανικό και άναγκαστόν: Αμήν!

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ
ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ
ΘΑ ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΙΣ!

Η ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΗ ΕΙΚΟΝΑ ΜΑΣ

Πρέπει, νομίζουμε, να συστήσουμε την προσοχή τού άναγνο-στικού μας κοινού στην εικόνα της πρώτης σε-λίδος μας. Αποτελεί μιά καινοτομία. "Ο μοντέρ-νος άναγνώστης — και μάλιστα τών ήμερών αυ-τών — έχει κουρασθή από τις αιώνιες Χριστου-γεννητικές συνθησεις, όπου τά πτερύ τών άγ-γέλων και οι προβιές τών αινιόνων άφ'αυτοών-των πομπών έχουν περιβιολή ό' όλα τά σχή-ματα, ό' όλα τά χρώματα και όλες τις έννο-μες και άδύνατες σάλατες, έχουν τυποποιηθή κα-διοικουηθή και δά λένε πια έξολογισμένης, ό-πως κάθε άκαδημαϊκή έκφρασις. Θέλησαμε ν' άν-τικαταστήσουμε ό' αυτά τά νεκρά πράγματα, με κάτι άμεσο, σύγχρονο, άληθινό — με μιά ζων-τανή σύνθεσι, εγαμμένη από τη σημερινή πρα-γματικότητα και δοσμένη με τό μοντέρνο μέσα και τό μοντέρνο πνεύμα: ή "Αθήνα τά χρώματα τών Χριστουγέννων και τό παλιό της, ό μικρός της, που της λέει τό Κ έ ά λ α ν ε α μέσα στο θαυμάσιο της πρώτης ανήγς. Είνε μιά σύν-θεσι καθαρά "Αθηναϊκή, μιά έντυχημένη στιγμή τού Χριστουγεννητικού παλμού. "Ελπίζουμε πως οι άναγνώστηί μας θα τη χαρούνε και θα την νοιώσουν σά σημερινή. "Ελλήνες.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
"Οιόκληρος ή προσοχή τού κοινού ήτο εστιασ-μένη τάς τελευταίας έβδομάδας είς τάς διακυ-μαστικές διαβολάς νομισμάτων. Τό "Αμερικανι-κόν πείρημα τού Ροζέβελτ έξολογισθεί να άνη-συχ ή τού πάντας. Ούδεις δύνανται να προβλέψη ή κρύπτεται είς τάς σκέψεις τού "Αμερικανού ποδέρου ός πρds την τύχη τού δολλαρίου. Αι διατυμπανισθείσαι κατ' άρχάς είδήσεις άγοράς χρυσού έις μέρους της "Αμερικής μόνον κατ' έ-λάττωσιν έπαρματωποιήσαν, (άγορά 50-60 εκατομμυρίων φράγκων είς την Γαλλίαν και μι-κρότερα ποσά είς τάς άλλας χώρας) και ήσαν τρέπον τινά έπιπλά διά τάς προσπάθειάς της άπομνηστος τού δολλαρίου. "Ηδη τό δολλάριον κιναιέται γύρω από τά 16 Γαλλικά φράγκα ή 515 φρ. έναντι της £. (έν τώ μεταδύ κατήθε-περος στιγμην και είς τά 15 φράγκα) χωρίς να είνε δυνατή καμμία πρόβλεψις περί της τύχης του, ή όποία εξαρτάται περισσότερο από τόν ύψομόν τών πρώτων όλων έν "Αμερική.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Λόγω τών έορτών και λόγω τού ότι τό Κε-φάλαιον είνε άκόμη μάλλον διασκοπτόν είς έ-πενδύσεις, ή άγορά παρουσιάζει άπραξίαν καθ' όλην την έβδομάδα. Αι τιμαί τών είς χρυσόν δανείων ήσαν κα-τά τι χαλαρότερα, ένθ' τών είς δραχμάς έλα-φρός δεικνυμένα και διοικητικά αέζιαι διε-κμηδύσαν γενικώς είς χαλαρότερα έπίπεδα έν σχέσει με τάς τιμάς της προηγούμενης έβδομά-δος και έν γένει ή τάσις της άγοράς ήτο μάλ-λον χαλαρά.

Γ. Διαμαντίκος

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΟΤΗΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ..

ΜΙΑ ΕΝΤΟΛΗ. -ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.-Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ..Σ' ΕΝΑ ΑΘΗΝΑΙΚΟ ΠΛΟΥΣΙΟ ΣΠΙΤΟ. -ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΡΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ.- ΧΡΥΣΟΧΑΡΤΑ, ΠΙΡΛΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΧΙΟΝΙ ΑΠΟ...ΒΑΜΒΑΚΙ

ΕΝΑΣ ΓΥΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Μια διαστική έντολή: —Νά πάτε να γράψετε για τό δένδρο — τών Χριστου-γεννίων... —Γιά τό δένδρο... Καί τί θα γρά-ψουμε για τό δένδρο; —Δέν έξω... "Οτι θέλετε. Κυ-νάξτε με τά δημοσιογραφικά σας μά-τια αυτή την άπόθεσι τού δένδρου τών Χριστουγέννων και θάβείτε τά συμπεράσματα. Έπισκεφθήτε σπίτι, μοναχά, άνθρωπος και πληροφορη-θήτε τί γίνεται γύρω από τό δένδρο αυτό... Υποβέτω πως έξηγημαί... *

δρου είνε συνέχεια της παλαιάς "έ-αρετής τού ήλιου" τών αρχαίων Γερ-μανών, διαφερόμενα από τις νεώτερες έρευνες. Καί έτσι ή καταγωγή τού δένδρου άποδεικνύεται μάλλον Γαλλογερμανι-κή — ίσως για να μη προστεθή μιά άκόμη διαφωνία μεταξύ τών δύο έ-θνών. "Η πρώτη τουλάχιστον μαρτυ-ρία περί τού δένδρου προέχεται από τό Στρασβούργον, πόλη Γαλλογερμα-νική, και χρονολογείται από τό 1605. Τότε όμως τό δένδρο δέν είχε φρούτα, άλλαδή τά μικρά πολύχρωμα κεράκια με τά όποια διακοσμείται τό σύγ-χρονο. Φωτισμένο δένδρο με χριστουγεννι-ατικά κεράκια βρισκει ό έρευνήτης στά 1750 στην Γερμανία. Είς τό Πα-ρίσι τό δένδρο τό ελαιοδάσος για πρώτη φορά ή παραγνήματα "Ελένη της "Ολλανδίας, κατά τό 1840. Την έ-δια χρονιά, όταν ό παρίστη "Αλβέρ-τος, τού Γερμανικού Κοσμοβού, παν-τρεύθηκε με την περίφημη Βικτωρία της "Αγγλίας, δίδεσσε στην "Αγγλι-κή άριστοκρατία τό έθιμο τού δέν-δρου. Από τότε, για να τελειώνου-με, τό "Χριστουγεννητικό Δένδρο", όφου ένκολλησσε σέ όλη σχεδόν την έυρώπη, από τις μελαγχολικά φρού-δες της Νορβηγίας, ως τις "Ιταλικές ά-κτές, έπεξετάθη κατά τόν αιώνα μας και στην "Ελλάδα, όπου έγινε, όχι για τούς πολλούς, άπαράιτητο συμ-πλήρωμα έορτής... *

"Οπωσδήποτε, έκπεσε να φερούμε είς πέρας την έντολή που μάς είχε δοθή. Πρώτα-πρώτα διευθυνηθήκαμε ό' έ-να άριστοκρατικό μέγαρο όπου, κατά τις πληροφορίες μας, έπρόκειτο να νά γίνη ή γιορτή τού δένδρου. Φου-κά δέν μπήκαμε στο έξοο σπίτι ά-προσβόλου... Γι' αυτό φροντίσαμε να πάμε σέ σπίτι όπου μάς γνωρίζου-σαν και όπου μόνον ένδύνατο στή μάς δύναν κάθε πληροφορία. Τό πρόβλημα είνε ποιά είνε ή ιδιαιτέρα παρτίδα τού, γιατί τό σπίτι αυτό πού τόμα είνε ακατάστατο, σχεδόν έ-κπασταστικό, έχει στήλη έπάνω στή έστία του τό έλατο που παρτίται ή άποτέλεσι τού όρατο και φαντασματο-γικό θέαμα τού δένδρου. Πράγματι, μέσα στο μικρό σαλόνι, πού τόμα είνε ακατάστατο, σχεδόν έ-κπασταστικό, έχει στήλη έπάνω στή έστία του τό έλατο που παρτίται ή άποτέλεσι τού όρατο και φαντασματο-γικό θέαμα τού δένδρου. "Η καλή κυρία τού μεγάρου, που μάς δέχθηκε με φιλοφροσύνη, ένθ' ά-σχολείται με τό στόλιμα τού δέν-δρου, έννοιε να μάς τονίσση μιά λεπτο-μείρια: —Δέν μπορείτε να φαντασθήτε, κύ-ριε, πόσο άρσενό είνε έξέτος τό έ-λατο... Σας διαβεβαίω πως τό πήρα σέ τιμή διπλή από την περσινή και ί-σως παραπάνω... "Αλλά έλάτε πού τά παιδιά, χωρίς δένδρο, δέν θα κατα-λάβουν Χριστούγεννα... Καταβεβήκα-με λοιπόν και τό φόνισμα... "Αλλά ά-φου παρτίται να γραφτεί σχετικά, τονίστε, σάς παρακαλώ, μίαν άπορία μου: πού τό έλατο της "Ελλάδος άρά γε λογαριάζονται κατ' αυτά με τό... συ-λλεγμαί... *

Αλλά βεβαίως την καλή κυρία, ότι θα έκτελέσουμε την παρακάτω της. Της ήπτομε όμως να μάς οδηγήση στο έξοο όπου έτοιμάζεται ή μεγάλη θεήτης τών παιδιών, τού "Χριστουγε-ννητικού Δένδρου. Έννοησάν... Μόνον σάς παρακαλώ φροντίστε να μη τρα-πώση μαζί σας καμιά άπό τά παιδιά, γιατί έχει άπαγορευθή ό' αυ-τό ή είσοδος στο μικρό σαλόνι... Πέ-πει να δούν τό δένδρο έτοιμο... *

Πράγματι, τό δένδρο τού άριστο-κρατικού σπιτιού δέν είνε άκόμη έ-τοιμο. Έχουν θέσει καταβεβήκη τά πολύχρωμα — κόκκινα, πράσινα, μπλε και κίτρινα — κεράκια, έχου σκα-λίσσει έπάνω στους κλάδους οι χου-σές και άσημένιες γιρλάντες, αλλά ά-κόμη δέν έχει κρεμαστή καμιά παι-γνίδα. "Η καλή κυρία άσχολεται τό-ρα στό... να χιονίση τό χαρτωμένο δένδράκι... *

Χρειάζεται, βλέπετε, και τό χι-όνι, να λένε, έν τοσοειδή με σπασ-τρία άνάμεσα στα κλάδια μινιάς τού-φες από βαμβάκι... Τό δένδρο είνε έ-πώθεσι χειμωνιάτικη και Χριστού-γεννα χωρίς χιόνι, έστο και... θαμ-θακερό, δέν γίνονται. —Και τά παιγνίδια... ροκίτομε. "Η οικοδόποινα μάς δείχνει μερ-κά κουτιά άπάνω σ' ένα τραπέζι: —Ορίστε... *

Και έσκαμίνοντας μερικά από τά κουτιά, μάς έπέδειξε: —Σφιγμένες, τοπάκια, καραγκι-ώζακια, κουκιάδες, μικρές καραφού- *

—Καλέ τί σου ήθε να πετάσεις τόσα λεφτά για ένα έλατο; —"Ε, τί περδεί καλέ γυναίκα; Τριάντα δραχμές έπί... Β λ α τ ο ν ι

—"Απόψε! Μά άκόμη είνε νορίς!... Χριστούγεννα είνε μεθαύριο.

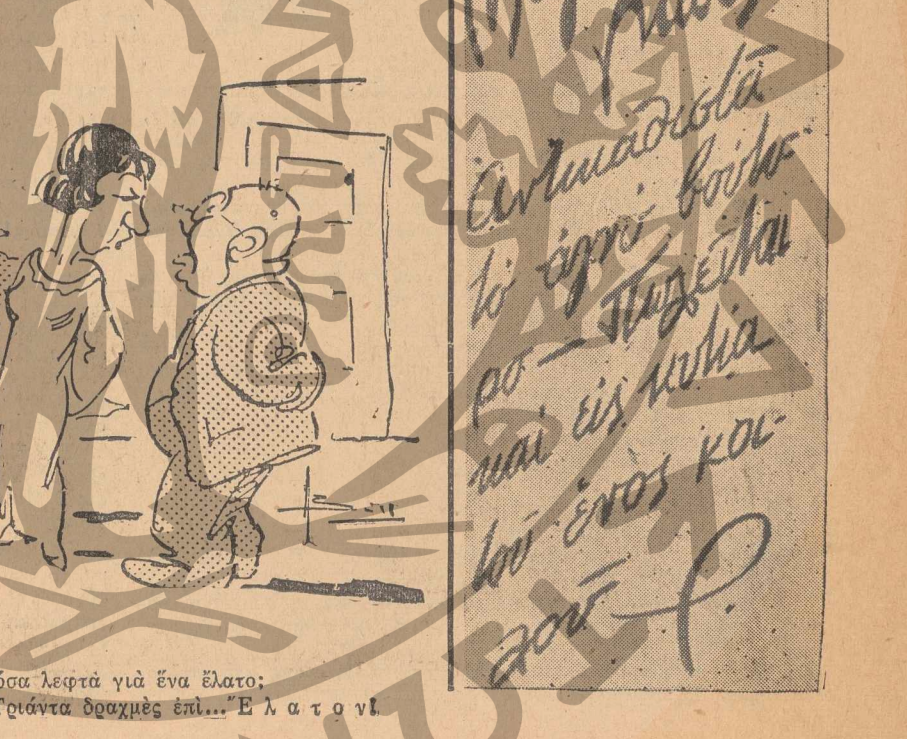
Τά παιδιά μας κούταζαν τώρα περιέργα. Τό κοριτσάκι άνέλαβε γ' ά-πάντησι: —Τί λέτε καλέ! "Εμείς και σήμε-ρα και αύριο και μεθαύριο θα παί-ξουμε τό δένδρο... "Αι! τί νομίζατε... Έτύχημένα παιδιά! Έχουν δι-αρκώς γιορτή και δέν άντιλαμβάνον-ται ούτε τις πίκρες, ούτε τά βάσανα της ζωής... Μόνον, έκει στην άκρη της αυλής, οι γονείς που τό παρατηρού-ν, ένα θέαμα μελαγχολικό, σπέντα-ται πολλά. "Ισως όι μεθαύριο, την άρα που στο σπίτι της άριστοκρα-τικής κυρίας δά ξεδιπλώνονται οι κλή-ροι και θα φανεί τόν τό πολύχρονα στολιδια τού δένδρου, αυτοί θα σκε-πτονται την τραγική έλλειψη, πως θα μπορούσαν να τά ξεγελάσουν μ' ένα πεντάδραμο μπαλλόν ή με μιά προ-στιγχορματισμένη κουκλιά... *

Και πόσο πικρασθή, κλήρεια, είνε σπημένοι σέ κάθε γονιά τού δένδρου, τέτοιες μέρες... *

Πόση χαρά σκορπίζουν οι διτρίνες τών μαγατιών, με τό πολύχρονα φώ-τα τους και τά φανταχτερά παιχνίδια τους, τά πλούσια παζάρια, άλλα και πόση θλίψη σέ φτωχότατα... *

Παραμένει Χριστούγεννα... Μιά εικόνα τού τέλους τού χρόνου... Μιά εικόνα της ζωής... *

Α. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

—Καλέ τί σου ήθε να πετάσεις τόσα λεφτά για ένα έλατο; —"Ε, τί περδεί καλέ γυναίκα; Τριάντα δραχμές έπί... Β λ α τ ο ν ι

Μαγειρικήν
πρώτης
Αντιμαρτυρία
το έργο
πο — ημερίδα
και είς
και ενός
και

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟΝ ΤΣΑΛΔΑΡΗ...

οί άνθρωποι του σπιτιού του

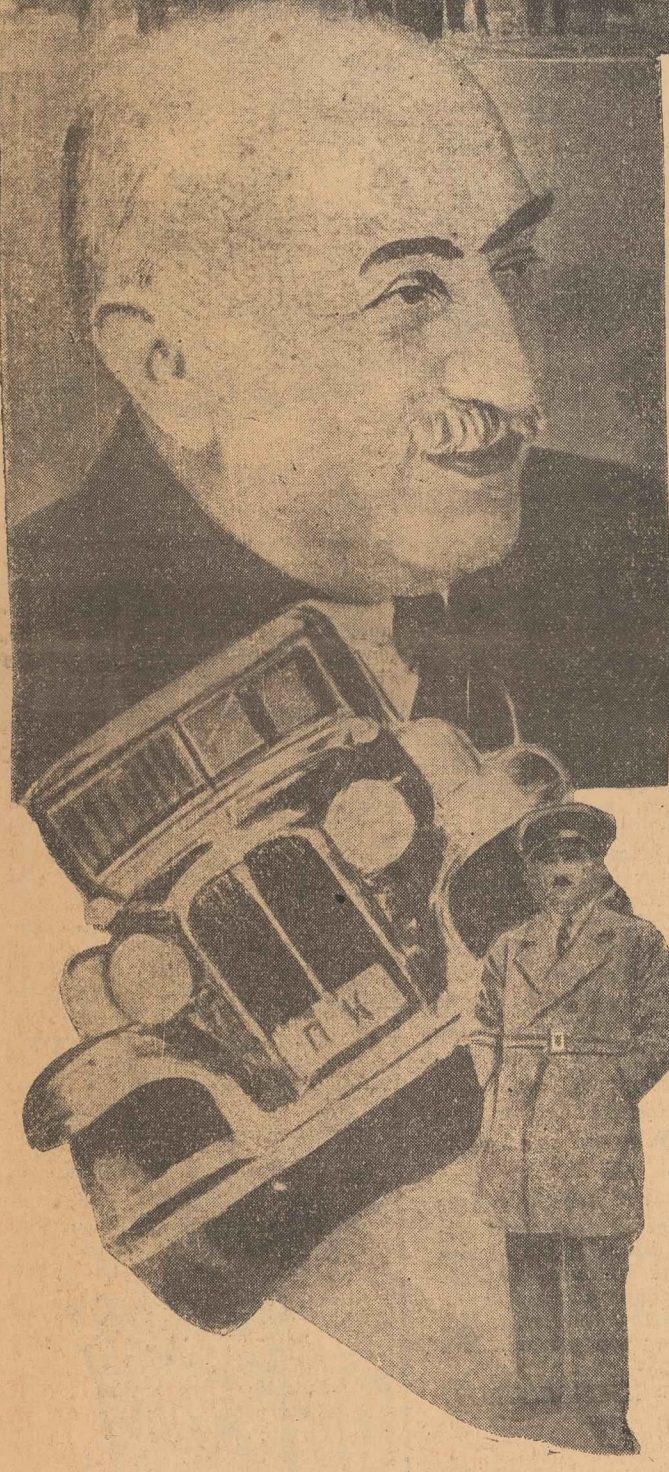
ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΤΟ ΠΡΩΨΠΙΚΟ ΤΟΥ.—ΤΟ ΚΕΦΙ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ.—ΜΙΑ ΘΥΡΑΚΗ ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ.—Η ΜΑΡΙΑ, ΤΟ ΠΕΠΟΝΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ.—ΕΝΑ ΑΠΡΟΟΠΤΟ ΔΗΤΕΡΒΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ.—Η ΜΑΝΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΜΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ.—ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΤΟΥ.—Ο κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΤΗΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ.—ΟΙ ΕΚΜΗΣΗΤΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΩΦΕΡ ΤΟΥ

—Οχι μόνο αυτό, αλλά και τις αδυναμίες του, τις ιδιοτροπίες του, τις προτιμήσεις του...
—Η κ. Τσαλδάρη χαμογελεί.
—Ο κ. Πρόεδρος είναι πολύ εργατικός, δεν έχει ιδιοτροπίες κι' είναι υπερβολικά ήμελος.
—Εμάθαμε ότι διαβάει πολύ... Ποιά βιβλία του άρεσουν;
—Του άρεσουν πολύ τα ιστορικά. 'Από τους ξένους λογοτέχνες ο Μπαλζάκ... Μά καθώς βλέπετε, έχει δύο ολόκληρες βιβλιοθήκες...
—Τι ιδιαίτερες προτιμήσεις έχει ο κ. Πρόεδρος στο τραπέζι;
—Του άρεσουν πολύ τα φρούτα.
—Είναι φιλάθλος;
—Εξαιρετικά! Άλλα δεν έχει καιρό...
—Ο κ. Τσαλδάρη αγαπάει πολύ τον κλασικό αθλητισμό, τ' αγαπώσασα του στίβου. Τό ποδόσφαιρο τ' θεωρεί ως μία άλλη κι' ευχάριστη αθλητική παιδιά.
—Αλήθεια, τι μάθετε για τόν κ. Πρόεδρο της Δημοκρατίας; μ'ς ρωτάει ο κ. Γεννάδης. Τι τ'ο άρεσαν;
—Τά φρούτα και τ'α γλυκά.
—Πρό πάντων ή σκολιάτες! μ'ς λέει ή κ. Τσαλδάρη. 'Ο κ. Πρόεδρος τρελλαινείται για τις σκολιάτες!

—Η σπηλή τώρα στο προαύλιο της Βουλής, Βαδύ. 'Ο σωφέρ του κ. Προέδρου, ο Κώστας Παπαγεωργίου, έχει να μ'ς πη ένα σφοδρό ενδιαφέροντα πρόγραμμα.
—Του άρεσει τ' αυτοκίνητο του κ. Προέδρου;
—Οχι και τόσο... Τό χρησιμοποεί μόνο για τις «κοινοτικές» του.
—Μήπως θέλει να πηγαίνει σιγά...
—Κάθε άλλο! Σέρω ότι άρεσει στον κ. Πρόεδρο ή ταχύτητ και τρέχει πάντα πάνω από 60 χιλιόμετρα την ώρα. Όταν καίγεται ή Κρίνθως, φτάνω και πέρα στις 2 ή ώρα ή νύχτα. Και έχετε σε πόση ώρα πηγαίνει; Σε μία ώρα ώρα!
—Ποιά έρχη προτιμάει ο κ. Πρόεδρος;...
—Του άρεσει πολύ ή Πάρνηθα. Μά ο κ. Πρόεδρος δεν κάνει ταχυτικά εκδρομές. Πού μπορεί να μείνει λίγο ήμελος! 'Επειτά προτιμάει την ήσυχία και τή μελέτη του γραφείου του...
—Είναι καλός...
—Μάλιστα! Οί σ'ας διηγήθω ένα χαρακτηριστικό περιστατικό, για να δ'είτε τή καλότητα του. Σέρετε, θέβαια, ότι τό θερμό σπίτι του εινε κοντά στο Στρογγίλι... Μία μέρα λοιπόν περμένο τον κ. Πρόεδρο κι' έπειδή άργούσε να κατεβή, γιατί ήταν άπρηχολημένος στο γραφείο του, πήγα για να δώ μιά στιγμή κάποιο φίλο μου, π'ό κάτω από τό σπίτι. Μά έμπελεξά δίχως να τό θέλω κ' άρ'ησα λιγάκι... Όταν γύρισα, λοιπόν, είδα τον κ. Πρόεδρο να με περιμένη ύπομονητικά έξω κοντά ή κατεβόση στην 'Αθήνα... μου εί-πε τότε με τό πόνο χαμόγέλο του, δίχως να μου κάνει καμμία παρατήρηση... Δεν έχω λοιπόν δικιο, να λέω ότι εινε μάλα κα;...
—Τι τ'ο άρεσει πιο πολύ; τό θουνο ή ή θάλασσα;
—Η θάλασσα μάλλον 'Αν' όλες όμως τις έχοιες προτιμάει τήν ιδιαίτερη του πατρίδα, τό Κρηάρι...
—Διακοπή της συνεδιάσεως της Βουλής. 'Ο κ. Κώστας Παπαγεωργίου κυττάζει προς τήν έξοδο. 'Από στιγμή σε στιγμή μπορεί να φανή ο κ. Πρόεδρος.

—'Ο ιδιαίτερος γεμμάτης του πρωθυπουργού κ. Γεννάδης μ'ς συμπληρώνει πρόγραμμα, με τήν παρομιάση ενύγεια του, αυτή τήν σκαγιαφία του κ. Τσαλδάρη.
—Εινε άκούρατος! μ'ς λέει. 'Αν έξοτες π'ος άναγέται! Και τί σενεχόμενος! Τι ενύγεια! Πόσα πολύποκα ζητήματα! Καμιά φορά ονότος έρχεται τόν «πολιτικό». Συναίει μέσα του ό άνθρωπος και τότε θέλει κι' έκεινος να ζήση, όπως όλος ό κόσμος, δίχως περιστολισμούς... Κάποτε πηγαίναμε στο Φάληρο για μιά επίγεια δουλειά. 'Ηταν Κυριακή μεσημέρι. Μιά άτελειωτή σειρά αυτοκινήτων τραβούσε για τόν ίπποδρομιο. 'Ο κ. Τσαλδάρης έβριζε μιά ματιά στον κόσμο π'ος πηγαίνε να διασκεδ'ω με τις κοιφές και χαμογέλασε με κάποια κυρία.
—Τι δυσωφα π'ος θα ήταν άν είχα κι' έγώ ένα άπόγευμα έ-λεύθερο! Μά βλέπετε... Άλλοι πάνε χαρ'ομ'νοισι στις κοιφές κι' έμεις πάμε για... άγγαρες!

Και κλειστική πάλι στη σιωπή του,

Ενα γλυκό αθηναϊκό άπόγευμα με χειμωνιάτικη λιανέ-δα, στη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας. 'Η ώρα τρεις, ή π'ό τεμπέλικη ώρα τής ημέρας. Μερικοί μακάριοι άργόστολοι τραβούν για τις ειδικώνες γωνίες του 'Εθνομ' Κήπου...
'Εξω από τό σπίτι του κ. Προέδρου στέκεται ένα αυτοκίνη-το. Εινε τό δικό του. Μόλις έχει γυρίσει από τό Πολιτικό Γρα-φείο.
—Αυτή τήν ώρα γυρίζει πάντα κάθε μεσημέρι, μ'ς λέει ό σκοπός χοροφύλακας. 'Ο κ. Πρόεδρος τώρα ξεκουράζεται... Δεν θυμάμαι να τον είδα να γυρίζει ποτέ.
—'Εργαται πάντα κουρασμένος, ή;
—Ποιός έφ'κει... 'Ο κ. Πρόεδρος κάθε φορά π'ος περνάει από μπροστά μου, π'ος χαμογέλαει με κάλωσύνη. 'Εχει πάντα κέφι... Μά, συγγνώμη, π'ουόν θέλετε;
—Τήν καμαριέρα του...
—Τήν δεσποινίδα Μαρία;
—Μάλιστα...
Χαμόγελο του συνομιλητού μ'ς.
—Γιατί χαμογέλατε, φίλτατε;
—Παρά ή δεσποινίς Μαρία εινε... άδάσος! Π'ό εύκολα θα μαρ'ορ'εστε να δ'ετε όποιό άλλο πρόσωπο θέλετε από τήν υπηρεσία του κ. Προέδρου... 'Όσο για τήν δεσποινίδα Μαρία, σ'ας είπα, θα χ'άστε άδικα τόν κόπο σ'ας, δεν θα μαρ'ορ'εστε να μ'ήξετε μα-τί της.
—'Α! Τέγη σιροδ'ή κ' άνάποδη! Νά σκοντάφ'ησι στο πρώτο σου όμμα! Τι συμβαίνει λοιπόν μ' αυτό τό μυστήριο τής καμα-

ΜΑΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟΥΧΟΥΣ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΩΔΕΣ ΘΕΑΜΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.—ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΧΑΡΟΑΝΤ ΓΟΥΩΡΙΝΓΚ.—ΠΩΣ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ «ΒΑΣΙΛΕΙΣ» ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

ΤΑ ΞΕΦΡΕΝΙΚΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΓΟΥΩΡΙΝΓΚ

Ενας γιγαντιαίος μαφρος μ'ς άνοίγει τήν πόρτα του.
—Σε ποιό πάτωμα, σ'ή;
—Στό δέκατο έκτο! Του άπανταί ή Βαρβάρα.
—'Επειτα ρίχνει μιά ματιά στο πλατινένιο «μπρασελέ» της.
—Δώδεκα παρά τέταρτο... Φτάνουμε στήν ώρα. Αυτή τή φορά ό 'Ευφώνιος' δεν θα γερνιάξ'η ότι άργησα !...

πορε να ξοδέει για τήν άγορά τους όλη τήν περιουσία του... Φόρτ! Τους χαρίζει λοιπόν τό πιο έξωφρενικό παγ-γινία π'ος προοαίνει τή γενική ευθύμια και κάνουν τις «βασίλισσες» να ξεφρονίζουν από τή χαρά τους. Τό δώρο τής «βασίλισσας» του καφέ, παραδειγματός χάριν, ήταν ένα κολλίε από πράσινες χάντρες π'ό κακό μάτι ! 'Ο «βασίλειος» του στυλό δ'ηκε μέσα στο κουτάκι του μιά μολύβενια σφονδριχτα τών 5 σέντες. 'Η «πριγκίπισσα» τών «φαντασμαγίων» εί-χε ως δώρο μιά κοινότητα δαχτυλ'η όρα !

Μέσα στα γέλια και στο πανδαμόνιο του σαλονιού άκούγονται πάλι ή επίση-μη φωνή τού Χάροαντ Γουώρινγκ:
—Σιωπή, πλ'η... Όλος ό κόσμος στήν εποίστρα!

—'Η «ποίστρα» εινε τό πολυτελέστα-το μ'αρε του, π'ος βρίσκεται στη διπλα-νή αίθουσα. Πέντε μάριαν κατόμανοι μέσα στις κάνασρες στολές τους άρ-χίζουν τόδε να χτυπούν ρυθμικά τ'α σ'άκ'ερα με τό κόκαταμπερ.

Οι «βασίλισσες» κι' ή «βασίλισσα» 'Ε-στερ' από τό πόστο παρτί, άρχίζουν με μιά άπερίγραπτη φρενιδια τους έ-ξωφρενικούς χορούς τους με τους ή-χοους μιάς τρελλής τ'αζ-μπάν...
—'Από αυτήν τήν ώρα ως τ'α έξημε-ρομάτα οι πέντε μάριαν μάριαν δεν έ-παρ'αν ούτε μιά στιγμή να χτυπούν τ'α κόκαταμπερ τών άμερικανών πολυκατα-μυοόγ'ων κι' όπως ήταν φυσικό ή γιορτή τών Χριστουγέννων κατέληξε σ' ένα άπαισιωτικό μεθύδι. Όλος ό κό-σμος, έξάλλος από τήν ευθύμια του, φωνάζει δυνατά, άδάσος, μιά μονάχα λέξη: «Κρίστης!...Κρίστης! Κρίστη-μας!»

Χριστούγεννα... Πόσο επονείγ'ας εί-νε τ'α Χριστούγεννα στή Νέα 'Υόρκη! ΜΟΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

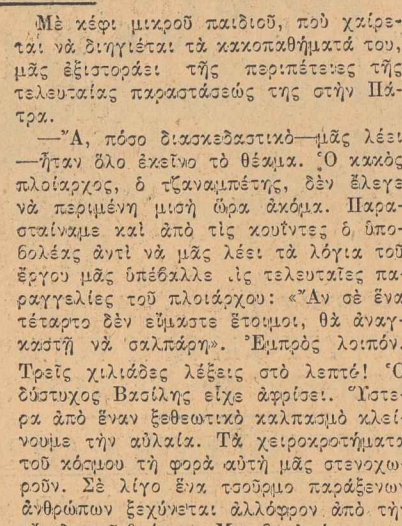

—'Ο άσπασή τήν ίδια στιγμή απογειοείται με μιά ύλη-γιάδη ταχύτητα.
Δέκατο έκτο πάτωμα. 'Ενας αυτοκατορικός διάδρο-μος στρωμένος μ' ένα παχύ κόκκινο χαλί. 'Εξω από κάθε πόρτα στέκεται κ' από ένας λακ'ς με άσπρη και γαλά-ζια λιάβρα. 'Η Βαρβάρα, καθώς περνούμε, άφίνει στον ένα τή γωνία της, στον άλλο τ'α γάντια της, σ' ένα τρίτο τό καπέλλο της. Κ' ύστερα με μιά θριαμβευτική καύχη άνοίγει διάπλατα μιά πόρτα και... μπαίνει στο σαλόνι του μίστερ Γουώρινγκ.
—Όλος ό κόσμος μ'ς άποδέχεται με ξεφρενικά χαράς. 'Η κόρη τού βασιλέως τού «βασίλειου» σ'ήγει δέξια κι' άριστερά τ'α χ'όρα τον φίλον της και με σιγήνι στους βασιλικούς καλεσμένους τού Χάροαντ Γουώρινγκ.
Τό σαλόνι εινε κάταστρο και φατίετα από μενύχους χρυστάλλινους πολυκελούς. Στο βάθος του, πάνω σε μιά εξέδρα στρωμένη μ' άλβινο χιόνι ύφονεται τό Χριστου-γεννιάτικο δέντρο. Εινε στολισμένο με πολυχρώμα κεριά και κατάφορτο από μικροσκοπικά πακέτα τυλιγμένα σε μεταξωτά χατίρ...
Πόσοι εινε οι καλεσμένοι τού Γουώρινγκ ! 'Εκατό πε-ρίπου, καλοσφ'ημένοι όλοι τους σε άθρογ'ή φράση: 'Η κυ-ρίεσ φορούν πολιτείες, έξοτες τουαλέτες κι' εινε όλες πεντάμορφες ! 'Α ! 'Α ! τ'α περίφημα αίσια κατά-των 'Αμερικανίδων!...

Τό μενάλω ρολόι τού τ'όχου, πάνω από τό Χριστου-γεννιάτικο δέντρο σημαίνει μεσάνυχτα. 'Οι Νέας 'Υόρκης προμ'ονουν τόν τελευταίο γ'όπο του κ' έπειτα ό-λοι μαζί ξεπούν σε τρελλές φωνές χαράς κ' ύδωσια-σμού. Μ' αυτό τόν άπό κ' ελικινητό τρόπο χαρ'ορ'ε-τον έρχομό στον κόσμο τού μ'αρε 'Ιησού. 'Η άρέκειά τους με σιγήνι περισσότερο από κάθε άλλη έκφ'ορ'ισι ευ-λαδείας. Εινε κι' αυτό θ'ησίοι μ' έναν άλλο τρόπο π'ος δεν μαρ'ορ'εσε τ'αίς να τόν κομώσουμε έμεις οι Έβραίοι. Οι γ'αυσοφ'ημένοι άπ'αυτες άρχίζον τ'ώρα να προσέ-ρουν σαμπάνι. Όλοι κατέπεσ' από χ'όρα τ'α ποτήρι και πε-ριμένοντας τήν «εποίστα» τού Χάροαντ Γουώρινγκ. 'Ο «βα-σιλείος» τού κόκκινου χαρ'ογιού για τ'α χ'όρα άναδίνει στή χιονισμένη εξέδρα και σηκώνοντας τό ποτήρι του, φωνάζει με σοδ'αρη κι' επίσημη φωνή:
—Λαίνυνε εντ 'ένετ'λεμιν, σ'ήμερα γιορτάζουμε τή γέν-νησι τού Σωτήρος!

Κ' έπειτα πίνει πρώτος τήν σαμπάνια του... Τ'α δ'ωρα τού Χριστουγεννιάτικου δέντρου εινε... έκ-νεργικά σε σημείο άπάφ'ησης. 'Ο Γουώρινγκ κ' αυτού τού είδους κ' άσεται εινε άπαισιωτικός ! 'Αν ήθελε να προσ-φέρ'η δώρα αντίδια τών βασιλικών καλεσμένων του, θα έ-

πάντα ένας φοβερός σκύλος: Δύο φορές σαν λιοντάρι, με μάτια ανθρώπινα, βαρβαίει σάν του σποφού μω κι' άγρια, φορές φορές, όπως του σφοκά, πού διψούν αίμα. Χιμώσιος και σπάρταζε όποιον δέν αγαπούσε, ό άφηνε της του. Ψυχή δέ ζύγαν στην καλύβα του. Ό τρόμος της έζωνε όλόγουρα σάν νεκρή, παγωμένη ή θάλασσα. Μιά μέρα ένας απόστολος τράβηξε γιά τήν καλύβα. Ό λαός κύτταζε από μακριά, τ' όποιονί. Ό απόστολος πλησίασε

— Λεπτεία ληγι· ἐξοστάσις — ἡ ἐξο-
στασία τῆς ἀγάπης, παππού! Κι
αὐτὴν σὰς φέρνω, γιὰ ν' ἀνοίξει
καρδιά σου σὰν τὸ κρίνο τὴν αὐγὴν.
Καὶ ν' ἀγκαλιάσῃ αὐτὸ τὸ θαύμα
τὸ αἰώνιο.

Αὐτὰ λένε παλαιοὶ χρονιογράφοι
καὶ συγγραφεῖς γιὰ τοὺς μαγικούς
τῆς Γεννήσεως, Τὶ ἀπ' αὐτὰ εἶνε δὲ
λθίβειαι, τὶ παραμυθίαι καὶ τὶ πλάνη.
Ποῦς μπορεῖ νὰ δεχθῇ σκεπὲς μὲ
ῥοδόστασις; Ποῦς μπορεῖ νὰ μὴ

—Μία εξαγερτική ἐκλεκτή καὶ εὐχά-
ριστι δεξιόσις ἦτο ἡ δεξιόσις τοῦ πα-
τριᾶν Σάββατον παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ
κ. Ἀντ. Μπενάκη.

—Τὸ ὥραϊον Μέγαρον, μὲ τὴν ἄ-
φραστον σὲ καλλιτεχνικότητα διακό-
σμησιν του καὶ περίφημα ἔργα τέχνης,
ἐφιλοξένησεν ἐκλεκτὴν μερίδα τῆς Ἀ-
θηναϊκῆς κοινωνίας.

—Ἡ οἰκοδόμησις ἐκφραστικῆς φυ-
σιολογίας, τύπος ἰδιόφυτος, ἐρερε-
τός, ὅπως συνθῆξας, ἑξαγερτικῆς μα-
στερίας συνίσταται σὲ ἑορταζόμενον

κρίμενος την απάντησή του:
— 'Η όρεξ μου χάνονται μέσα στη
δουλειά του γραφείου μου, μάς έλεγε,
κι' είνε φύσει αδύνατο να μπορέσω

χεί λυγρότερος απαντήθηκε
 απ' τις άλλες... Συνάδιν...

 Άλλά να κι ένας πρα-
 κτικός άνθρωπος— αν και
 ποιητής:— ο κ. Μ. Γ.
 Άγουροπόλος, ο
 τός αντιπρόεδρος της
 Βουλής.
 —Σ' έρχοι που έβην γύρω μας ζου-
 τανές τούσες και τούσες Γκαζέτες Γκα-
 δμπο και Μάρλεν Ντίνγκου, μάς απήν-
 τησε, ζήτησε σείς νάχο προτίμηση·

Ο θεατρικός συγγραφέας κ. Παν-
τλής Χόρν από το «Φυντανάκι» του
πληρ. παίξιμο στο «Εθνικό» με τόσην
έπιτυχίαν, άπαντά :

— Συνειδίζω να περπατάω στο δρό-
μο χωρίς καπέλλο, έπομένως δε στέ-
κει αέ μέσα αυτή ή έρώτησις. Έπει-
τα είμαι άδρακα ένογιότης, ώστε να
μη φάγω τάδε τις...γυναικίς μου
και τίς φιλενάδες μου άνάμεσα στις

ὁ ἐπισκεπόμενος ἀναρτήμενα ἔργα σάν τὸ
«Πλῆθος σὺν πηγάδι» «Στὸ καθάρσιον
«Φοῖβος», «Κρόνος», «Καταράκτης
στην Ἑδέσσα» καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα
ποῦ μόνον σὲ μιὰ παιδαριόμοι καὶ γυν-
νὴν ἀπὸ κάθε ταλέντο προσπάθεια, θὰ
μποροῦσαν ν' ἀποδοθῶν. Τί νὰ πει-
κονεῖται γιαντὶ τὴν ἔκθεσι, με ποῖο μέ-
τρο νὰ κρίνει;

Ἡ πρότειναι τὴν ἀγνοήσιον τελείως
γιὰ τὴν στοιχειώδη ἔλλειψη ἐπιλογῆς
τοῦλάχιστον, ἢ θὰ εἶνε ὑποτιμωμένος
νὰ μὴ εἶναι ὁ ἀπομνηστεύσει ἀπορροφῶν

το διαδόσαντο εὐαγγέλιον·
 ἔλεγον· Ὁ μέγας ἐστὶν διαστάς
 τα γράμματα καὶ ἐκείνων· οἱ δι-
 δασκαὶ καταπέμψαντες, γυρίσαντες
 ἰδοῦντες τὸν κατηγορούμενον· Εἶπε
 καὶ αὐτὸς ἀναλῶντες· Τούτῃ χαρι-
 γεύουσιν μέσα αὐτὸ ἐνὰ μεγάλο
 σύμπνο, ποῦ σὺ τέλος διέβηλ καὶ
 αὐτὸ. Ὁ Ἀπολλόνιος ἦταν ἀνώτε-
 ρος ἀπ' οὐλοποιήσας φαίρειν τὸν
 Ἰουδαίον· Ἐκανε τὸν ἐαυτοῦ τὸν
 ἦθελε· Δέντρον, ποῦλι, πέτρα. Κά-

Αὐτὰ λένε παλιοὶ χρονογράφοι
καὶ συγγραφεῖς γιὰ τοὺς μέγιστους
τῆς Γενήσεως, Ὅτι ἀπ' αὐτὰ εἶνε δύ-
λῃθεια, τὴ παραμυθία καὶ τὴ πλάνη.
Ποῦς μπορεῖ νὰ δεχωρίσει μὲ βε-
βαιότητα; Προτιμῶ νὰ μὴν ἐχθ-
γῶνται.

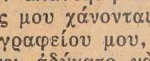
—Μία
ριστη δε
ρελθόν Σ
κ. Ἀντ.
—Τὸ
φθαστη
σημῖν τ
ἐφιλοξέν
θηνάικης
—Ἡ ο
σιγγωμῆ
ρε, ὅπως
σεῖα, α

ἔξαιρετικά ἐκλεκτὰ καὶ εὐχά-
ριστοι ἦτο ἡ δοθεῖσα τοῦ πα-
τρὸς ἀνάββατον παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ
Μπενάρη.

ὁράσιον Μέγαρον, μὲ τὴν ᾧ-
σὲ καλλιτεχνιότητα διακό-
ναι καὶ περιφρῖμα ἔργα τέχνης,
ἦσε ἐκλεκτὴν μερίδα τῆς ἀ-
κοινωνίας.

ἰκοδόμοισιν ἐκφραστικῇ φυ-
αί, τύπος ἰδιόρυθμος, ἐφε-
συνήθη, ἔξαιρετικῆς μα-
κροστομίας, ἐκ κοινῆς ἀναστά-
σεως.

καρμῆνος
— 'Η
δοουλατὴ
κ' ἔλινε

...την απάντησή του:
— Όπως μου χάνονται μέσα στη
σού γραφείου μου, μάς ελπε,
φύσας αδύνατο να μπορούσω

— Σ' έλ
τανές τρώ
μπο και λ
σνος, ζητ

«Ἄλλὰ νὰ κ' ἕνας πρα-
κτικὸς ἀνθρώπος» — ἂν καὶ
πομπὴς: ὁ κ. Μ. Γ. Χ.
Ἀργυροπούλου, ὁ
τέως ἀντιπρόεδρος τῆς
Βουλῆς.
«Ὁ πόδ' τοῦν γύρω μας ζῶ-
ντες καὶ τὸς αἰρετὲς Γιά-
ννηλιν Νήντοχ, μὲ ἀπὴν-
αὐτὲ σεις νάχοι προτιμήσ'»

τρικες συγγραφείς κ. Παν-
του που το «Φυντανάκι» του
ται στο «Εθνικό» με τόσην
κα, απαντά:

«...θέλω να περπατάω στο δρό-
καπέλλο, έτοιμους να στέ-
να αυτή ή ερώτησις. Έπει-
δοκείτα γνωρίζω, ώστε να
το νάβρω τις...γυναικες που
φιλενάδες που άγασται στις

ἡ ἀναγερμένα ἔργα σὺν τῷ
 σὺ πηγάδι· «Στὸ Καθόρι»
 «Κάστρο», «Καταράκτης
 δεσπᾶν καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλα
 σὲ μιὰ παιδαριώδη καὶ γυ-
 ναικὲς ταλέντο προσάθεια, ἡ
 νῦν ἂν ἀποδοθῶν. Τί νὰ πει-
 νῇ τὴν ἔκθεσι, μὲ ποῖο μέ-
 ρει·
 πει νὰ τὴν ἀνοήσει τελείως
 στοιχειώδη ἐλλείψει ἐπιλογῆς
 οὐ, ἢ ὅτι εἶνε ὑποχρεωμένος
 νὰ ἀποφασίσῃ ἀποφασί-

Γ. Σ. ΧΡΥΣΟΣΤΑΛΗΣ

Ἁγίου Κωνσταντίνου 14
ΤΗΛΕΘ. 25—848
ΑΘΗΝΑΙ

6

σφαλῶς
ἄλλος τ
τῶν δὲ
λα ἀπο
—Συν
ἐκτός τῃ
ριον κυρι
ρισταντα
τελείας δ

πλέον ἐπιτυχής και ὠρα-
 ῖος ἐπιλογής. Τὰ τραπέζια και
 αἰθουσὼν ἔχουν διατέθει-
 ῖον παραμονή.
 Ἡ θοδὸς ἂν ὀνοτέρως χορδὸς ἔχει,
 «πατρίστων» τῶν ὠρασιό-
 τῶν και δεσποινιδῶν ποὺ πα-
 ῖα, ἀλλὰ και θαυμαστὴς πω-
 ῖωρα.

H SMART

τὴν τέχνη
 νοπολήρῃ

ματογράφου δὲν
πηγαίνω παρὰ
σπανίως, δὲν μ'
ἀρᾶσαι. Γιὰ με
εἶνε τέχνη ἐν
μικρῷ. Ὁ κα-
νηματοῦνός φος
ἐμῶν ποιήσε-
ται ὅπως, δυστυχῶς, ἐμῆχα-
σαν τὰ πάντα στὸν βίον.....

ἰστορία τις γυναίκες τοῦ θε-
 οῦ τοῦ κηρυγματογράφου, ὅσο
 ἀξέσβητο, γιατί εἶνε ἡθροποιοί
 καὶ ἀνθρώποι στο θέατρο !...

τυπη ἀπάντησιν μὰς ἔδωκεν ὁ
 τῆς Ἐκκλησίας Ἐκπο-
 ρῆς καὶ Καθηγητῆς τῆς Πολι-
 τικῆς καὶ Κοινωνίας κ. Γ. ω. Τ. ο υ ς :

Ἄστέρες,
 ἔτσι, πο-
 ταὶ το
 Ὁ Ἄ
 θανάτ-
 ος ἢ π
 φερέ, μὲ
 ὅμως εἶναι

τού σινεμά για να γινόντουσαν
 γαμητικά.... στρέψωμα κεί να
 ρόλο του... Γαλαξία....

 ακαδημαϊκός κ. Παύλος Νιρ-
 ροσφορά σας να με... παντρέ-
 κολακεύει πολύ. Τό ξήτημα
 ε, όχι ποτέ αν θέλω εγώ, αλλά
 "Αν δε σ

καποῦσα ἐγὼ καὶ σὺ ἂν μι-
(λούσεσθε»,
καὶ καμνιά, μὲ τέτοιο κατάν-
χου... Ὅπωςδὴποτε, οὐκ
καὶ καὶ μῆκατε στὸν κό-
ροῖτε σὲ ἀναγκαῖα διαβή-
μει... πληροφορεῖτε καὶ με-

Φυρεύεσθαι έπειν γέμματα

Μιά έρευνα στην άγνωστη 'Αθήνα

Ο 'Αθηναϊκός υπόκοσμος, το κατόπιν αυτό το σρώμα της κοινωνίας μας, όπως μας δοθείσαν τα καλύτερα λαγωνικά της Γεν. Ασφαλείας, έχει κι αυτός την ίδια περίπου ζωή, τις ίδιες συνήθειες και τους ίδιους σχεδόν απαράβατους νόμους που έχει κι ο μεταπρωτόκοσμος μιας ευρωπαϊκής μεγαλουπόλεως.

Περί το είνε να σας αναφέρουμε, μας λέει ένας από τους αστυνομικούς, ότι ο υπόκοσμος της 'Ανατολής, δηλαδή ο δικός μας, της Πόλης και της 'Αλεξάνδρειας, είνε ο πιο επικίνδυνος απ' όλους!

— Όσον αφορά εγκλήματα μήκος,

— Δεν πρόκειται για τό εγκλήματα! Οι 'Ελληνες και γενικά οι Λαβεντινοί αποφεύγουν τα αίματα. Ο υπόκοσμος που αναφέρεται είνε επικίνδυνος μόνον για τις παράξενες και μυστηριώδεις άπάτες του. Οι μεγαλειότεροι άπάτες, υπάρχουν εδώ στην 'Ανατολή!... Υποτίτοι τύποι μερικών αθηναϊκών συνόλων, παραδειγματός γάρον, ένωδες από τις άσκημένες επιχειρήσεις τους, άπολούνται πάντα και μ' ένα επάγγελμα, άλλότοιο ή... έξωφρενικό!

— Είνε πολλά αυτά τα παράξενα επάγγέλματα;

— 'Απειρα! Κα διαρκώς βεβρυγμένοι καινούργια, χάρις στην έφευρετική τους άπαιτεών τους.

Να λοιπόν μία έμφορη έρευνα! Μά παρουσιάζει ανυπεράβλητες δυσκολίες. Πώς μπορεί κανείς να μπει μέσα στο περιβάλλον αυτό και να μάθει τα μυστικά του; Πώς μπορεί να πλησιάσει μερικούς από τους ανθρώπους αυτούς με τα παράξενα επάγγέλματα; Υπάρχει κάποιο μυστικό, μα όπως συμβαίνει πάντα σε κάτι τέτοια εγρήματα, το μυστικό της είνε ασύστητο επάγγελματικό...

Παράξενα επάγγέλματα, παράξενος άνθρωποι!...

— Άς αρχίσουμε από τις συνηθισμένες άπάτες της αγοράς. Αντίς τις ψεύδες, τις πωλήσεις των μεγάλων γιορτών, στην 'Αθηναϊκή 'Αγορά κάνουν την εμφάνισή τους οι έμποροι της άμμου...

Άνθρωποι περίφημοι έμποροι της άμμου δεν πουλούν άμμο με την μαλακία. Αλλά... πωλούν... ψάμμο, κότες... κότες, παραγγελλόμενα με ποταμίσια άμμο να τα δαπανούν στο θύρι! Μαντεύετε τώρα τί κάνουν. Παράγουν τα πουλερικά με δόλους φτιαγμένους από λίγο άλευρο και πολλά άμμο! Κι η πάχυνση αυτή γίνεται πάντα λίγες ώρες πριν από το σφάγείο των πουλερικών, τα οποία ένοικιοι πουλούνται εκκαθαρίζονται...

Πολλοί από αυτούς τους έμπορους της άμμου... καταγράφονται μεγάλα γενιά! Φτάνουν στο σημείο να γεννούν το στοιχείο ενός γάμου με μια όλη άμμο, όταν είνε ψυχή και με μια όλη άμμο, όταν είνε χοντρή, σαν το καλαμίνι! Στη δεύτερη λοιπόν περίπτωση η άπάτη δεν ανακαλύπτεται ποτέ, όσο κι αν ο άγοστόνης κερλαφεί το στοιχείο των πουλερικών... Μ' αυτόν τον τρόπο αυτές τις ημέρες... την παθαίνουν πολλοί φυλάγονται... άναποφάντοια, οίονοεινεία...

— Αγορεύουν ένα γάλο που έμεινε τρις δ'κάδες σφαγμένους... όταν τον καθαρίζουν βλέπουν καταλήφονται ότι από το παιχνίδι πουλητικό δεν έμεινε παρά μονάχα μία ψυχή όλη!...

— Άς σας παρουσιάσουμε τώρα έναν υπερβολικά έξυπνο άνθρωπο. Είνε ο κ. Γιώργος ο Δουκάτος. Επάγγελμα: Έμπορος κούφιων καρυδιών! Μη νομίζετε όμως ότι ο κ. Γιώργος ο Δουκάτος πουλάει διχως να το θέλει καρδιά, «καυσις ποιότητος». Κάθε άλλο! Έχει ένα όλο-όλο επάγγελμα «καρυδιών» που φροντίζουν και του αγοράζουν με το κοινό... κούφια καρδιά σε μία πολύ μικρή τιμή. Ο ίδιος έπειτα ανακατεύει τα κούφια με λίγα «γενρά» και τα πουλάει στην τιμή των 22 και των 24 δραχμών την όια! Έξερτε δε με πιο τρόπο; Σκατώνει τα κούφια μ' ένα σρώμα «γενρών» κι όταν πρόκειται να... έξυπνησεται έναν πελάτη του, έναν άγνωστο στο αγοράστικό, χώνει την υπαλάντζα του

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

διάστημα μισής ώρας από ένα «έμμενη» από την 'Αμερική, έξη χιλιάδες δραχμές με την υπαίθρια ρουλέττα της. 'Αφού όμως κάναμε λόγο για τη «Βασίλισσα της ρουλέττας», άς μιλήσουμε και για τον «Βασίλει» της.

Ο «Βασίλει» της 'Αθηναϊκής ρουλέττας είνε ο πασίγνωστος κ. Γιάνης άγνωστου επωνύμου, που συγκατα ε' ένα καφενείο στο σταθμό του Λαυρίου. Ο κ. Γιάνης είνε ο χρηματόδότης των ψεύτικων «ανάτηρων» που δίνε έχουν τ' άναγκαια κεφάλαια για να εγκαταστήσουν μία ρουλέττα ή «ρολίνα»...

Η επιχείρησή τους αυτού του είδους έχουν και τα «έπιτελεία» τους, που περιλαμβάνουν τους «καράγες», τους «αδανταδόρους» και τους «έπιτελητές». Έπιτελητές όλων αυτών των άπαιτών ύποπτονται έξωφρενικά πάντα ο χρηματόδότης, που παρακολουθεί έξωφρενα τα «εργα» του μη τύχει και συνεπινοηθούν μεταξύ τους για να τον κλέψουν...

Η υπαίθρια ρουλέττα είνε ένα από τα επικερδέστερα επάγγέλματα, γιατί τα έέρθη τους κάθε μέρα είνε πάνω από 10.000 δραχμές. Η ρουλέττα ύπότοιο, στην όποια έργάζεται η περίφημη Ραμόνα ως «καράγας» έχει καταστραφεί να μεγαλύνετα γενό. Φαντασθήτε, ότι πολλές φορές έχει φτάσει και στις 20 χιλιάδες.

Πολλοί από τους «ρουλεττατζήδες», ύστερα από τα μεσάνυχτα, συγκεντρώνονται στο άποικυφο ύπόγειο ενός μαγαζιού της όδου Σοφίου, για να μοιράσουν τα κέρδη τους. Έπιτελητές τους είνε είτε η Ραμόνα ή Σιμενιά, είτε ο «Βασίλει» της ρουλέττας...

Έξερτε τώρα πώς γίνεται όλη αυτή η... έλκονται να το φαντασθήτε! Όχι δρομική βερα, μπροστά στην άρχη του άναστη του τόσους τους και ρίχνουν τα λεπί, με ύπονοι, καταγής.

Επειτα γίνονται τελείως, τα μ' έχουν «αφρονόμους» και καθόταν τριγύρω σταί... Ο «Βασίλει» τους τότε ή ή «Βασίλει» κάνει τη μοιρασιά και κρατάει φωνικά μία λίστα, όμή του τη μερίδα του λένους.

Πολλές φορές η μοιρασιά αυτής καταλήγουν σε αιματηρές συμπλοκές κατά τις όποιες θανατωφούν οι φιλότετες και τα διάφορα φωνικά «έδωρα» και η συνέχεια... στα κρατητήρια της 'Ασφαλείας.

Θ. Δ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

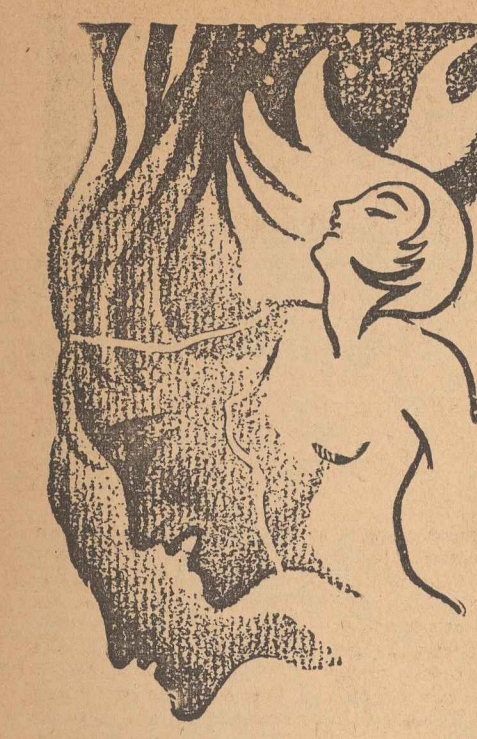
Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

Τό «συνάφι» του 'Αθηναϊκού υπόκοσμου.— 'Η άπάτες της 'Αγοράς.—Οι περίεργοι «έμποροι της άμμου».— Ένας αλλόκοτος έμπορος κούφιων καρυδιών.— Τά περίφημα «Κολάρια της Βιέννης».—Ο καπνέμπορος του υπόκοσμου.—Πεντακόσια «σελέμικα» τσιγάρα τη μέρα.—Ο φύλαξ άγγελος των γυναικών του έρωτος.— 'Η «Βασίλισσα της ρουλέττας».— Τά «εφαφίσματα» της Ραμόνας.— Τά περίεργα έπιτελεία των «ρουλεττατζήδων» κλπ.

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Πραίνοντες Φιόνει

Η φυσική δυστυχία, σκληρομένη παντού, μέσα στην πόλη που ντύνει το κορμί του—δεν το σκέπασε για να το προστατέψει: Τό σκέπασε απ' τη στιγμή πουδούνασε ντροπή για την άσχημία του. Έτσι, ένοιώσας κ' έγω το κορμί μου, από την ημέρα που το προταντίκρισα στον καθρέφτη, σ'α μία κρυφή ντροπή, που μ' έκανε να υποφέρω βαθιά κι' αδιάκοπα. Η πρώτη άγάπη—είτανε μία μαθήτρια—πήρε με μέσα τη μορφή μαρτυριστού, πέρα για πέρα, στον τόπο της ύγείας. Κι' όπου φανεραβεί μία ύποπτη φυσική άσχημία κι' αδιακόπα, μάλιστα με όρια αδύνατο-καταβότα. Ότι έπρεπε να δώσω, να δώσω, περιουσία μου, να δώσω, σ'α μία ύποπτη αυτοκρατορική, που όλοι θα σκύψουν μπροστά της και θα την ύπερτίσσουν, βελόντας και μί, χωρίς να εξαίρουν γιατί...

Μ' έδωσε γλήγορα, καλπ'ζοι'ας, πηδόντας από τη μία στην άλλη ένω... κι' έσπερε μαζί του τώρα, σ' αυτή την κούρσα, όλο το δικαστήριο, που πρόαιε από στιγμή σε στιγμή καλή χτυπήτο, κάποια καινούργια όμοιοτητα.

—Από μικρός—έξοκολούθησε, παίρνοντας μόλις μιάν άνάσα—είχα τον τρόπο του

μή βλέπω. Ο άνθρωπος—το μοναχό ζωό μέσα στην πόλη που ντύνει το κορμί του—δεν το σκέπασε για να το προστατέψει: Τό σκέπασε απ' τη στιγμή πουδούνασε ντροπή για την άσχημία του. Έτσι, ένοιώσας κ' έγω το κορμί μου, από την ημέρα που το προταντίκρισα στον καθρέφτη, σ'α μία κρυφή ντροπή, που μ' έκανε να υποφέρω βαθιά κι' αδιάκοπα. Η πρώτη άγάπη—είτανε μία μαθήτρια—πήρε με μέσα τη μορφή μαρτυριστού, πέρα για πέρα, στον τόπο της ύγείας. Κι' όπου φανεραβεί μία ύποπτη φυσική άσχημία κι' αδιακόπα, μάλιστα με όρια αδύνατο-καταβότα. Ότι έπρεπε να δώσω, να δώσω, περιουσία μου, να δώσω, σ'α μία ύποπτη αυτοκρατορική, που όλοι θα σκύψουν μπροστά της και θα την ύπερτίσσουν, βελόντας και μί, χωρίς να εξαίρουν γιατί...

Μ' έδωσε γλήγορα, καλπ'ζοι'ας, πηδόντας από τη μία στην άλλη ένω... κι' έσπερε μαζί του τώρα, σ' αυτή την κούρσα, όλο το δικαστήριο, που πρόαιε από στιγμή σε στιγμή καλή χτυπήτο, κάποια καινούργια όμοιοτητα.

—Από μικρός—έξοκολούθησε, παίρνοντας μόλις μιάν άνάσα—είχα τον τρόπο του

ράτον έρωτα της πόρνης!

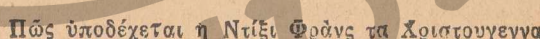
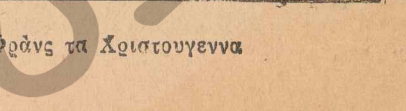
Ο πρόεδρος χτύπησε άγριέμενος το κουδούνι:

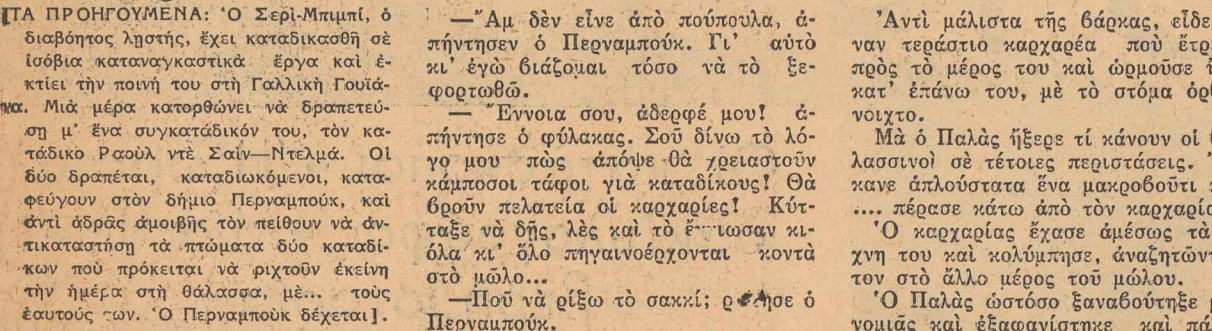
Δέ μου λές κατηγορούμενος, δά έξοκολούθησε πολύ αυτό; Γιατί πρέπει να λύσει τη φανερή ανευθεία και να συνεχίσουμε κεκλεισμένων των θυρών!

—Από τον καιρό των προφητών, κύριε πρόεδρε—παρατήρησε άσχημα ο γ'ατρός—έχουνε να μιλήσουν οι άνθρωποι, φανερά και έμμεσα, γι' αυτά τα πράγματα...κι' έμεις οι χριστιανοί από την εποχή των άγνων και θεοφόρων πατέρων της εκκλησίας. Με την πιο βαθιά αλήθεια έχουμε σκεπασεί τα πράγματα της έρωτικής λειτουργίας που έβγα από τις σημαντικότερες του κορμίου μας. Για σκεφθήτε, αν γινότανε το ίδιο και για τη λειτουργία του πεπτικού σε σάλινα...! Κοντά στις άλλες σφοδρές δαχμάς μία ανθρωπότητα με χαλασμένο άνεπαρόβωτο το πεπτικό σύστημα. Χρειάζεται φάρ!

...Αφήστε με να μιλήσω! Θά μπορούσα με μεταχειριστό τις έκφρασεις που ταίριαζουνε στο μέρος που βρίσκονται, όσο και να μωφώνεται παραξένος αυτό, να μάς πειράζουν οι λέξεις και να μί μάς ένοχλούν διόλου τα πράγματα... Ο άγορασμένος έρωτας, κύριοι ένοικοι... "Ε, βέβαια... έκει πούχει καταντήρει σήμερα ο άνθρωπος είνε προτιμότερο ν' αρχίζει έτσι!... Και δέν έπασα να φωνάζω πάντα στους γονιούς: Νά συνηθίστε τα παιδιά σας να πληρώνουνε, από νωρί, τις γυναίκες, για να μην τους βαρύνει άργότερα, που κομμάτι δέν θα τους θέλει χωρίς παράδες!... Ο άγορασμένος έρωτας!... Είνε κάποιες στιγμές όμως, τρομερές, κύριοι ένοικοι, που μένουμε χαραγμένοι μέσα μας, σαν μ' αναμμένο όιβερο στα σπλάχνα, σαν πληγές που ποτέ δέν πεταχθούν... Ποιός δέν έχει περάσει απ' αυτές τις γυναίκες, τις άεσπρόφρονες, τη δύσκολη μέτρια, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του, τη σπρώχνει διαβολικά να το άπορρίψει... Η άδωτοτατη μείζονα, καλ το αίσχος, άκαταύγαστο έπειθό πως ύπόπτονται, αυτές οι γυναίκες—και πώς τις μεταχειριστήκαμε όλοι! Είνε το δημιουργήμα, το πένθιμο, το φριχτό άριστογούρμα του σωματικού άρεσκαριού. Έπειθό δέ μπορεί να πάρει το κορμί της γυναίκας με το σπαθί του

ἑρᾶς τὰ Χριστουγεννα

Μόστος ο Περσικός ήταν ελγχε κακορρήσιμη ψυχή. Όταν μερούσε και φανένταν όπως πραγματικά ήταν, δεν έφτανε καμια κακία. Μά τώρα, καθώς συλλογιόμην πόσο θα έφαίνοντο ο Παλάς, όταν μέσα στο νερό δάλεπε, επί τή θάλαρα ελγχε πάσι περφότα, και επί οι χοντροίτες τον καρσ-

[illegible]

—Θα πάμε πρώτα τον Παύλο, τον δούλο της Σούζι-Μαίρη. Θά τον βάλω μέσα στο σακάκι, όπως είπαμε, και θα βάλω να τον πάρεις στη βάλανσα, κοντά όμως στο «Κλειστή-νο» του επιθεωρητή. Υστερα, όταν φέρει τον Παύλο ασφαλισμένο μέσα στο αυτοκίνητο, εσύ ακολουθείς και τον σακιάς στη βάλανσα.

—Ο φίλος, ακολουθώντας τον κρό-πο που έκανε ο Παύλος πέφτοντας στο νερό, γρήγορα κι έφερε μια ματιά κά-τω στη βάλανσα. Μάει δει πρόσωπο να-ρή, παρ' όσα μεγάλο σκοτεινό όγκο, τον εξαφανίζονταν μέσα σ' ένα ανα-κάλυπτο.

Μάει δει Παύλος δεν ήταν πολυσυν-ημένος σ' αυτή τα λόγια και έτσι μόνο τού σκέφθηκε εκείνη τη στιγμή ήταν να φύγει.

«...απομένον στον αιώ των αιώνων, και αιχμαλωτισμένον υπό των δυνάμεων της πλάκας, τρέχον ως το λυγρόν. Όταν έβρισκε, όμως, σταματάει. Απορροφεί τον δροσισμένο ένας φύλακα των κατεργών. >

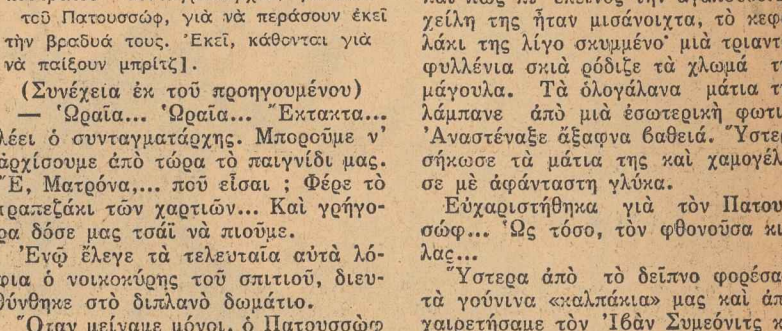
—Σάν βαρύ μου φαίνεται το άκαυστο φορτίο σου...», του είπε. >

Μοναχία, κρυμμένες μες στὸ κύμα-
τα, εἰς κοιλιομήνην, βάζοντας ὅλη τὴ
δύναμίν του, πρὸς τὸ μέρος οὗτου
σανατόζαν ὅτι θαύρασε τὴ βάρκα.

— Ο Παύλος διστάζει στη δάγκεισθεώσεως ο Περναυτοίχθιδινας, το ένα χέρι τὸν δεξιότατο δάκτυλο τὸν Σελ-Μιαντι.

— Αἰα! λεπτά ἀργότερα, ὁ "ὄντι" μπλοκ ἔκλεψε νέα ἐμφάνιση στὴν ἀκτὴ. Ἐσκυβε κάτω ἀπὸ τὸ φοβερό δάγκ

...
...
... από τὸν ἄλλον, εἰ; Θέλεις νὰ σ
βοηθήσω λιγάκι;
(Ἀκολουθεῖ)

— Έλα, παλληκαρι μου, πώς σε λέ-
νε; "Ελα δώ, ακούσθηκε η φωνή του
16άου Σιζιγόροφ, άπ' το διπλανό
στούντορο. "Ας μη χάνουμε τον πολί-
μου καιρό μας και άς άρχίσουμε το
παιρίδι."

Σε λίγο καθόσθηκε γύρω άπ' το
στασίον του υπαίτι. Τά παλινύδι

ἐν εὐ- ἀνά; φωνάζει ἀνὰ δαμονι-
 νὸς δὲ νοικοκύρη τοῦ σπιτιοῦ. Δὲ
 ποιεῖτε ναὶ συγχυθῆτε μὲ τὸν κα-
 ριομολὸν τοῦ Σβδασιῶ. Ἐοσεῖ εἰσα-
 φηρημένος διαρκῶς. Πού ἔχετε
 δὲ νοῦ σας;
 Καὶ συγχυθὸς γυναικὸς τὸ χέρι
 οὐ πὰρ τρεπεί, ἀνὰ λυσισαμῶν.

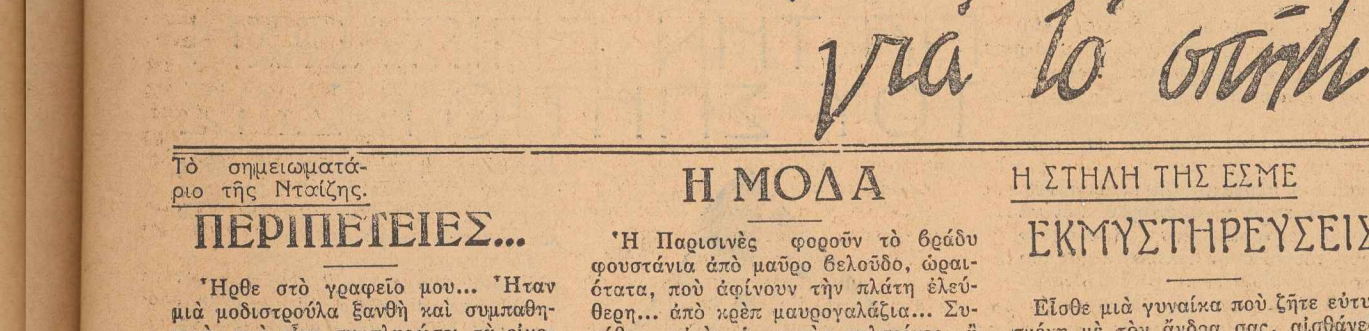
...Αντί η δοκιμασία βάσταξε δυό α-
...ελευστές όρες...Με κερδίσανε τόν
...έλος και τί δύο τόν. Είχα χάσει
...ά μαλλοκοφέα μου και μου ζήτου-
...και και ρεβάν. Πρίν τελειώσουμε τί
...αγινιδί μας, άκουσα ένα ελαφρό θό-
...νο πίσω μου. Γύρισα τό κεφάλι

«...πότε μου δὲν ἐρχάσαι ὡς ἄλλοτε...
 ἵνα σὲ πάλιν ἀγαπᾶμαι...»
 «Ὁ κοπέλλοι πῆγε στὸ διπλάνο δω-
 μάτιο μὴ σιγίτη... Ὅπως - ὅπως τε-
 λειώσαμε τὸ τελευταῖο παιχνίδι. Πήλ-
 ξαμε τὴν χασούρα μου καὶ μονιδια-
 μένος κερδίσωκα ἅπ' τὴν θέσιν μου. Ὁ
 ντεντρονέκο κερτίνε ἀπολαυστικὰ τὴν
 ἡμέραν...»
 «Ὁ κοπέλλοι πῆγε στὸ διπλάνο δω-
 μάτιο μὴ σιγίτη... Ὅπως - ὅπως τε-
 λειώσαμε τὸ τελευταῖο παιχνίδι. Πήλ-
 ξαμε τὴν χασούρα μου καὶ μονιδια-
 μένος κερδίσωκα ἅπ' τὴν θέσιν μου. Ὁ
 ντεντρονέκο κερτίνε ἀπολαυστικὰ τὴν
 ἡμέραν...»

[illegible]

χορδή ήζει με τον 16ον Σμυρναίτη. Ο αξιοπαύτος ήταν ένδοξος μέγας. Χτύπησε τις παλάμες του, η πόδια του και τραγουδούσε. Με τέτοια χάρι γόρευε ο Άντρις, τόσο μυστικό και λυγρό ήταν το άναστητόν του, που ήταν χαρά πατίου να τον βλέπουν κανέναν. Ή Ματσούνα Σμυρναίτη.

16

λαγχοκίνα... Ἡ ἀνὴρ τῆς ὁμοῦ ἔτρε-
μα ἵστος τὰ φύλλα τὸ σφινόπορο....
Ὁχι... Εἶπε διὰ χρόνια ὁμοῦ τώρα
ποὺ ἔχω ἕνα φίλο... Εἶπε τόσο κα-
λὸς... καὶ μ' ἀγαπᾷει...
— Θὰ παντρευθῆτε ἴσως γρήγορα,
εἶπα γιὰ νὰ ποὺ κάτι.

Μή με κρίνετε άνθρωπα, κυρία Νταϊρή, συνέχισε η κοπέλλα, με τη φωνή γεμάτη δάκρυα... Ήταν τόσο δυστυχισμένος με τη γυναίκα του.

«Όλοι οι άνδρες, άμα έχουν δεσμούς έξω απ' το σπίτι τους, προσπαθούνται πώς εινε δυστυχιμένοι... Και

—Μή με καταλαίνετε, κυρία Νταϊζή... Μάвно δεν γνώρισα... Δέκα χρόνια κοροϊάζαί ήμουν, όταν ήταν έχουσα. Ο πατέρας μου δεν ήταν καλός...

για να φθάσουν στο τέμα... Πολλές δεν έχουν το θάρρος να το κάνουν. — Και ο φίλος τον θάνατο παύει;... — Άιας οι γυναίκες, μοιχεύει πως δεν ήταν ελεύθερος... δε μου τούκαρ... Έγώ φταίω, που δεν προσπάθησα να τον ξεριζώσω απ' την καρδιά μου... —

λει... Αλλοιούνα α δεν την παίρνουν. Τί θέλεις λοιπόν να γίνουμε έμετε κα χούστα; Προτιμούν λοιπόν να ζήσουν μερικά χρόνιατα ενδυστάμενα... μ' έναν άνθρωπο που μ' αγαπούνε, έτοιμο προσκοινα... Δεν είναι βέβαια η αληθινή ενδυσία... Εινε όμως καλύτερα από...

—Τὰ μαύρα φορέματα θοροφαίνουν καὶ τὴ φυσικὰ, ποὺ εἶνε ἀδικημένη ἀπὸ τὴ γυναικί... Τὴν ἐξοραίζουν, τὴν κάνουν χαριτωμένη... Τὸ πρόσωπο ὅμως τὸ δρόδι, πρέπει να εἶνε ελαφρὰ καὶ με τέγνη ευκαταστασίαν, ὡς

λη του την φροντίδα... και θα την έ-
κανε ήρεμα, αληθινά, βασικά εύτυ-
χημένη... NTAΙΖΙΗ

για πολύ νέα κορίτσια... που πρώτη
φορά θγαίνουν στο κόσμο. ΣΥΒΑΒΙΑ

δωσαν πρώτοι τον τόνο της
συμπεριφοράς και ίσως δεν έχο-
υν δικό. Κάνουν όμως μίαν παρέλα-
ση

17

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

Τὸ ὄνειρο ὁλων τῶν χοριτσιῶν εἶναι νὰ ἐπισκεφθοῦν μὲ μὲρα νηπιμα-
τογραφικὰ ποστέρ. Γιὰ νὰ τὸ κατα-
φέρουν αὐτὸ πολλὲς νέες ποὺ Χόλλυ-
γουν καταφεύγουν σὲ χίλια δυὸ

Ἡ ἐφευρέσις τὴν εἶχαν μεγάλη
τύπωση στὴν Ἀγγεῖντιν. Στὸ στ-
γράφο αὐτὸ, μέσα στὸ χορο, ὁ
βιολοκατὴ συνθῆξις ἡ μελάνη, ὅταν
εἶνα μηχανήματα, ποὺ μόλις τὸ
γίσι κανένας σκορῆσις ἔνα ἀέριο
λητηριασμένο, ποὺ φέρνει ἀκαριαί-
α ποὺ ἄνωται. Ἡ ἐφευρέσις αὐτὴ

την μέση όπως ακριβώς μία φίλη της βίδας, που μόλις διακρίνεται...
Η ΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΣΑΣ **ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ ΤΩΝ «7 ΗΜΕΡΩΝ»**
 Δεν έχει κανείς υποθέσει αντίρρηση
 ότι είναι η σωστή λύση για να μην
 ΤΙ πρέπει να φορέσει μία κυρία.

ἐν τῷ ὄντι πάντες ἐκφράσσονται καὶ ἀνὰ πόρην εἰς ἀπόστολόν, ὅπου ἡ ἔκφρασις εἶναι ποτὶ πάντες μὲ ἐκφράσεις ψυχικήν. Ἐτοί θα ἐπιθυνοῦσατε τοῦλάχιστον πρὸς συνέβαινε, ἐὰν δὲν μᾶς ἀπογοήτευσεν ἡ ἀποκρίσις τὸν ἀσθενεῖον τοῦ ματιοῦ καὶ κυρίως τὸν βλέποντι.

το καθάριζε. Αυτό το μάτιο είχε προτιμότερα να γίνεται το δράμα πριν πλαγιάσετε ή όταν έχετε κοιμηθεί τα μάτια σας από υπερβολική πνευματική εργασία, κέντημα ή λεπτή δουλειά με τη βελόνα. Επίσης ωφέλει υπερβολικά την όραση ένα ξεκούρασμα με κλειστά μάτια εν σκοτεινό ή μισο-

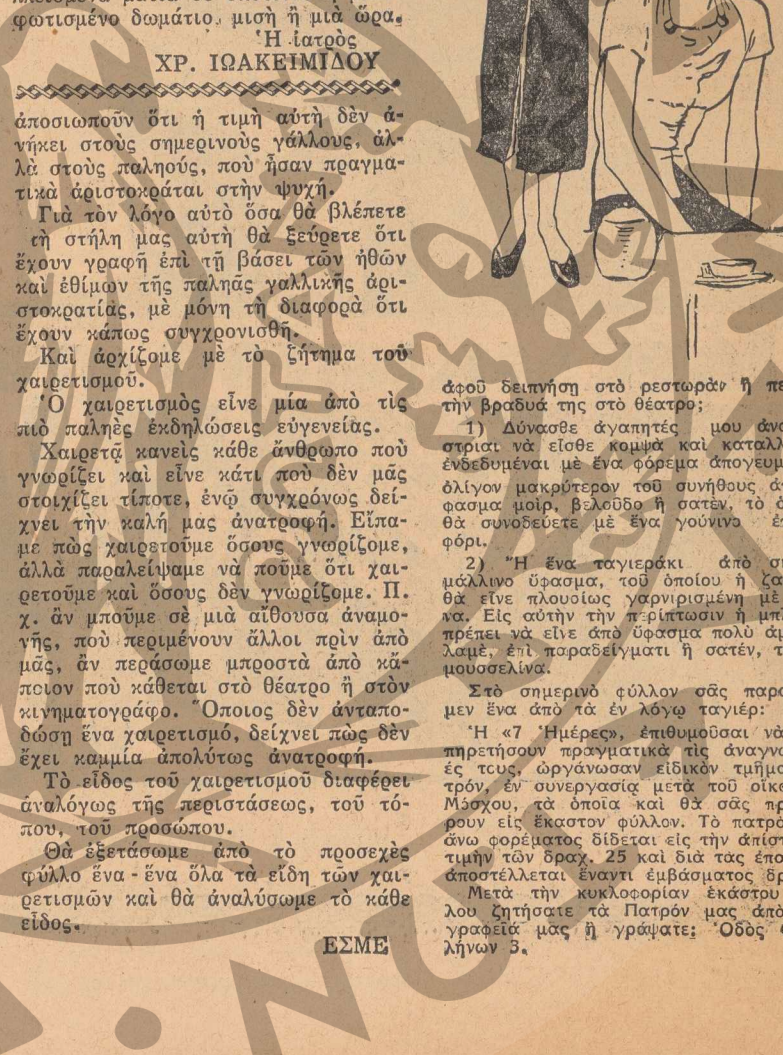
Τις ἀριστοκρατίας στην ψυχή.
Για τὸν λόγο αὐτὸ ὅσα θὰ βλέπετε
τὴ στήλη μας αὐτὴ θὰ εἴχετε πρὶν
ἔχουν γραφῇ ἐπὶ τὴ βάσει τὸν ἥδον
καὶ ἔθιμον τῆς παλαιᾶς γαλλικῆς ἀρι-
στοκρατίας, μὲ μόνη τὴ διαφορά αὐτὴ
ἔχουν καίτοι σύγχρονοισιν.

2) Ή ένα ταχυγράφι από σ
κελίον θραύσμα, που οποίου η τα
ξη έγινε πλουσιότερη γαρνιτούρα
και. Είς στήλη την π.ρ.σ.σ.σ.σ.σ.
π.ρ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.σ.
λαμπε, επί παραστήσει η σεντί, τ.
μουσιόση.

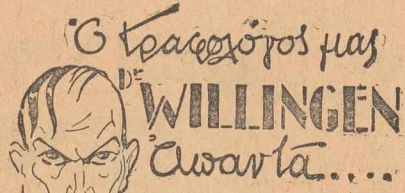
ρετισμών και θα αναλύσαμε το κάθε είδος.

ΕΣΜΕ

Μετά την κυκλοφορία έκαστρου λου ζητήσατε τα Πατρών μας από γραφεία μας ή γράφατε; Όδός λήνων 5.

Για να περνάτε ευχάριστα
τις χειμωνιάτικες βραδυές σας

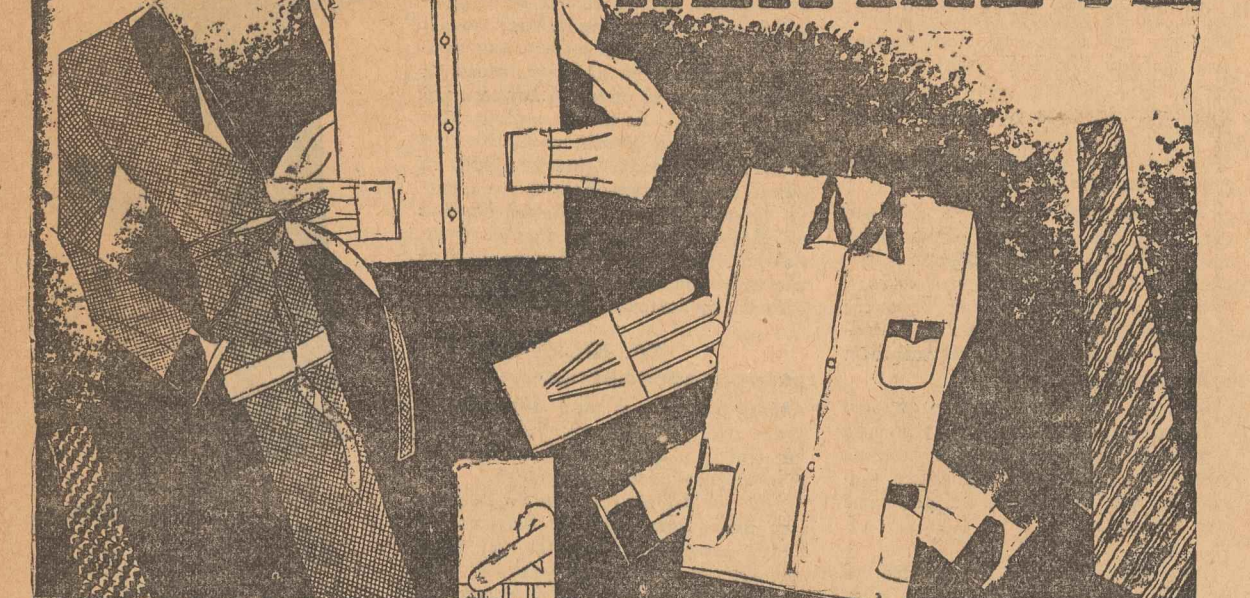
Ευχαρίστητος αναγγέλλουμε στους άγαπητους αναγνώστες μας και στις χειμωνιάτικες βραδυές μας ότι ο Γερμανός γραφολόγος Βίλλινγκεν, κατόπιν ειδικής συμβάσεως του μαζί μας, δέχεται να απαντήσει από τη στήλη αυτή σε όσους του γράφουν, αναλύοντας τον χαρακτήρα τους, την ψυχολογία τους και, συμπαραματικά, προλογώντας τους κάτι για το μέλλον.

Νέα ταλέντα

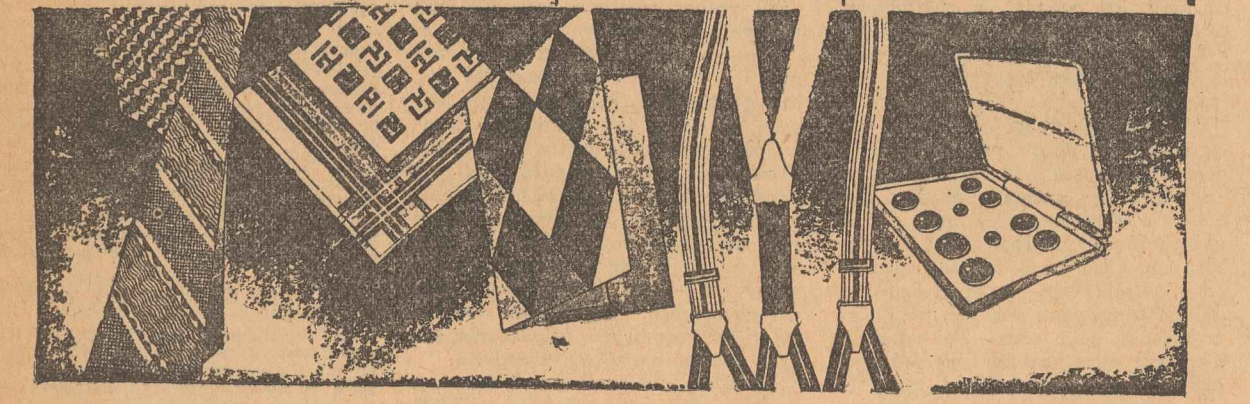
Το περιοδικό μας φιλοδοξεί, μεταξύ άλλων, να δώσει μια ώθηση στα νέα ταλέντα του τόπου μας, να βοηθήσει κάθε νέο που θέλει. Γι' αυτό με ιδιαίτερη στοργή ειδικής συνεργασίας μας, ένας από τους γνωστότερους λογίους μας, ο Γ. Απάνης σε κάθε άπορία τους, θα κρίνει κάθε πρωτόλειό τους, θα τους βοηθήσει, θα τους συμβουλεύει. Σε ειδική στήλη, που θα καθιερώσουμε επί του ερχόμενου φύλλου μας, θα κρίνουμε ένα από τα έργα τους κρίνοντας δημοσιεύσιμα. Κι' ό,τι το ερχόμενο φύλλο μας επίσης θα προκηρύσσουμε έναν μεγάλο λογοτεχνικό διαγωνισμό, πρώτων βραβείων του οποίου θα είναι η π ρ ο β λ η ψ ι ε ς ε μ μ ι σ θ ο υ τακτικού ή ο γ ο τ ε χ ν ι κ ο υ ανταμοιβή. Τον μ α ς του βραβευθέντος, όπουδήποτε και εάν διαμένει.

Στον λογοτεχνικό αυτόν διαγωνισμό μας, φυσικά, θα λάβουν μέρος δικαιωματικά όλοι όσοι μας στείλουν από τώρα συνεργασία τους.

ΔΡΑΓΜΑΣ ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Τα έκλεκτοτερα ανόδορικά είδη

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΟΜΕΝΟ ΤΡΑΠΕΖΟ ΜΑΝΑΗΛΑΚΙ (ναυπηγόν) από μπλε λινό, με άνθρακα ξεκαπνισμένα και δουλεμένα με σπουδαίο τρόπο (διδιά άδωρα) σε χρώματα καφέ δυο αποχρώσεων και χρυσό. Τα πετατάκια έχουν το ίδιο μοτίβο. Γίνεται σε χρώματα μπλε με τα άνθρακα στο πιο σκούρο χρώμα—σε κίτρινο μπλε και σε ροζ με μπλε.

"7 ΗΜΕΡΕΣ."

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Διευθυντής: ΝΤΕΜΗΣ ΠΕΣΝΙΚΙΑΣ
"Αρχισυντάκτης: Ν. ΧΑΓΕΡ ΜΠΟΥΡΔΑΚΗΣ
ΕΤΟΣ Α' - Αριθ. Φ.Ο.Λ. 2
Γραφείο: 105, Φιλαλήτων 3, Τηλ. 20-134

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ:
Εσωτερική Δρχ. 100
Εξωτερική Ε 0.10.0
Αμερικανική Ε 3

Εμβόματα προς τον διαχειριστή κ. Ο. Σωσίδην.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΠΗΤΙΟΥ ΣΑΣ

Τα εντιμότερα είναι ένα από τα κυριότερα επιπλά του σπιτιού μας. 'Η μόδα των ντινιανών δε θα περάσει ποτέ. 'Ακόμη και ο' αυτά τα φτωχόποτα, το ντινιάν είναι ίσως το μόνο έπιπλα σχηματίζει μια γωνία συμπληρωτική με τα μαξιλάρια του που έχουν συνήθως 'Ελληνικό γούστο, που είνε δουλεμένα με όμορφες απλικοσύν λαμ.

Η γωνία αυτή του σπιτιού, που θα κατασκευάσετε μόνης σας, άναπνέει τον αέρα, είνε όμορφη, 'Εκεί θα διαπύει τις φίλες σας και θα τους προσφέρει το δροσισμένο τσάι με γλυκά και τα νοστιμότερα μπισκότα, ή τις ζεστές δοκιμασμένες.

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΟΜΕΝΟ ΤΡΑΠΕΖΟ ΜΑΝΑΗΛΑΚΙ (ναυπηγόν) από μπλε λινό, με άνθρακα ξεκαπνισμένα και δουλεμένα με σπουδαίο τρόπο (διδιά άδωρα) σε χρώματα καφέ δυο αποχρώσεων και χρυσό. Τα πετατάκια έχουν το ίδιο μοτίβο. Γίνεται σε χρώματα μπλε με τα άνθρακα στο πιο σκούρο χρώμα—σε κίτρινο μπλε και σε ροζ με μπλε.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Η "7 ΗΜΕΡΕΣ" προκηρύσσει τους πρώτους διαγωνισμούς, στους οποίους καλούν όλους τους αναγνώστες των να λάβουν μέρος.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
«Ποιά ήταν η πιο παράξενη περιπέτεια της ζωής σας;»

Σε κάθε άνθρωπο θα έπρεπε να του συμβεί κάποιο κάτι που του έχει εντυπωσιακή δαδιά, που του εκπρόσβλησε με άμεση επίδραση. 'Ε, στην άρρα της περιπέτειάς σας γράψτε με μας διηγήστε. Η πιο πιθανή νίκη ή πιο όμορφη περιπέτεια θα δημοσιευθούν στα φύλλα μας. Και στις καλύτερες θ' απονεμίσει τα εξής βραβεία:

1ον 'Εναν στυλογράφο ολόχρυσον, αξίας δραχ. 4.500.
2ον 'Ενα μικρό χρυσό Euerschaere αξίας δραχ. 1.500.
3ον Μία φωτογραφική μηχανή Kodak αξίας 800.

Προβλεπόμενα αποστέλλει απαντήσεις στον διαγωνισμό αυτόν όριζεται μέχρι το τέλος του μηνός Φεβρουαρίου 1934. Τα όνομα των αποτελούντων την Κατερίνη 'Επιτροπή θα δημοσιευθούν προσεχώς.

ΕΝΑΣ ΟΡΟΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ:

Αποκόψατε το ειδικό δελτίο που δημοσιεύουμε στην σελίδα 16 και στείλτε το μαζί με την απάντησή σας.

Σε ποιά σπεί τις ημέρες αυτές δεν παίρνουν χαρτιά; Τελευταίος, ο' ένα σπεί ένας κύριος έπρεπε να πάει διανομή όλα τα χαρτιά, όλους τους συνδικαλιστές και μπροστά από την μ π α τ α δ ε τ ο ε ν ι α ρ ι ο ο α ν α τ ο μ ο λ ο γ ο υ μ ε ς α ν α γ ν ω σ τ ε ς ν α τ ο ν α π ο κ ο ν η σ τ ε ς ο τ ε δ ε ν α ν τ ε ς π ε ρ ι τ ο ς ε ι ς. 'Ε, από την έκφραση της φυσιογνωμίας του μπορούσε να καταλάβετε τί χαρτί κρατεί, σε κάθε περίπτωση. 'Αποκόψατε τα δέκα στίγματα και στείλτε τα μας, σημειώνοντας διότι και το χαρτί που κρατεί, κατά την γνώμη σας, ο παίκτης. Δηλαδή: 1, 2, 3, 4 κλπ., έως το 10.

Λύσεις γίνονται δεκτές έως τις 24 Δεκεμβρίου. Τα αποτελέσματα θα δημοσιευθούν στο πρωτοχρονιάτικο φύλλο μας. Στις απαντήσεις κατά σειράν επιτυχίας, θα δοθούν τα εξής βραβεία:

Βραβείον 1ον.—'Είδη μοντέρνα κατ' έκλογην αξίας δραχ. 1000.
Βραβείον 2ον.—'Είδη μοντέρνα κατ' έκλογην αξίας δραχ. 750.
Βραβείον 3ον.—'Είδη μοντέρνα κατ' έκλογην αξίας δραχ. 500.
Βραβείον 4ον.—10ον.— Μίαν επισηάν συνδρομήν των «7 Ημερών».

ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΦΛΟΓΕΣ

(Συνέχεια από την 9ην σελίδα)

φορά, η πιο σκληρή κ' η πιο ανεπαρκής προσωπική προσφορά. Μαγεύομαι στον έαυτό μου σε ντυοικεμένο ζώο στη φωλιά του. Κι' πάντα περιόδον από μπροστά μου, αυτές τις άδρες, δύο είδωλα, από τις έντονα σπινθηροειδείς ήλιους ήλιους μου, που τις εναλλάττανά τώρα μέσα μου και τους έδινά μια έρμηνεία: 'Η μία είνε από κάποιο θηριοτροφείο. 'Η δα σκόλα μας είχε πάει να ιδούμε. Κόσμος πολλές είχε μαζευτεί μπροστά σ' ένα μεγάλο κλουβί. Ζυγώσανε, από τις τρεις τραγούσανε άγριμένως. Μά θ'... Δέν είταν αυτό... 'Υστερα κατάλαβα... 'Ερωτεύονταν... 'Ανοικονόμητη, άτέλειωτη φλόγα έκαίει τα σωθικά τους. 'Ο τίγρις, με φοβερά οδρλίσματα, έφερε βόλτες, γύρω από την τίγρισα. Κ' έξαφνα δρούσε άπάνω της, την αρπάζει από το στήθος με τα δόντια του, σά νάθελε να την εσχάσει. Μά κείνη, οδρλίσαν τον από πάνω και ήρθον, τον δαγόντα πειθίονα, ως πού τα βελούδενά τα κορμιά τους γινόταν ένα, μέσα σ' ένα σπάραγμα, πού σά να μί μπορούσαν να το άνθέξουν, χορρίζονταν άμέσως μετά την ένωση τους... 'Αυτός πρόδωσε ξεφύλλισμα, με μακριά κ' έκλεινε κυλιότανε, σερπώντας στο πάτωμα, με σπασμούς, σά μεσοκοιμήνη. Μά στη στιγμή εναγρίσαν, άρχισαν το ένα από το άλλο... Δέν ξεγνοούσα ποτέ την υπέροχη άσυνεπρία τους, την πληρότητα του έρωτά τους, τη λευτεριά και την όμορφιά τους. 'Η άλλη έλκον, κύριοι ένορκοι, μούγε μείνει από μια έκδρομη στην έρημο. 'Ο θεός μου μάς είχε πάρει στην Αλγυνία πού έμπορεύονταν... Πηγαίναμε σ' ένα μικρό χωριό στις όχθες της έρήμου, κατά τα μέρη της 'Ιουμαλίας... 'Εγώ τραβούσα μπροστά, με το μπράτσο μας, πάνω στην

Ο ΜΕΓΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΜΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΕΡΑΙΣΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ;

1ον Βραβείον: Μίαν βραδυήν του αλέτταν του Οίκου Τσαμαδού.
2ον Βραβείον: 'Ενα φόρεμα μεταξοτό απογεματινό του Οίκου Τσοτ-ζλου.
3ον Βραβείον: 'Ενα καπέλλο - μον-

'Ενα από τα νέα parfum της Κας 'Ι-σασκεμίδου.
13ον-20ον Βραβείον: 'Ενα μεγάλο καπέλλο Πόδας ή μίαν λουσίν της Κας 'Ισασκεμίδου.

ΤΟΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΜΑΣ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Δημοσιεύουμε σήμερα, όπως θα δημοσιεύουμε και εις τα δύο προσεχή φύλλα των «7 Ημερών», μίαν γυναίκα που τέλους του μηνός Φεβρουαρίου 1934. Τα όνομα των αποτελούντων την Κατερίνη 'Επιτροπή θα δημοσιευθούν προσεχώς.

Επίσης δημοσιεύουμε σήμερα, όπως θα δημοσιεύουμε εις τα δύο προσεχή μας φύλλα, σχέδια φορεμάτων, καπέλων, παπουτσιών, γαντιών και τσαντών, τα οποία, αφού αποκόψετε, ένα-ένα χωριστά, πρέπει να τα έφραμώσετε επί της γυναίκας σιλουέτας. Ταυρίστεν τα απόκτοτες.

Οι άναγνώστες μας πρόκειται να συναρμολογήσουν αυτά τα διάφορα σχέδια, τα οποία, έννοείται, έμεις δημοσιεύουμε άνακατεμένα, και να ντύσουν έτσι τέσσερας γυναίκες - σιλουέτες, σσοτά, δηλαδή, πού καπέλλο, ποιά τσάντα κτλ. ταυρίσει σε κάθε φόρεμα.

Ενολότερο θα είνε να προβήτε στην συναρμολόγησι των διαφόρων κομματιών, αποκόπτοντας κάθε ένα απ' αυτά προσεκτικά και έπιπλοκόντας τα επί της σιλουέτας μετά την κυκλοφορίαν του 4ου μας φύλλου, όπότεν θα έχετε και τα τέσσαρα διαλεχμένα άναπόλη και θα σάς είνε πιο εύκολη η έπιπλοκίσι στις τέσσαρας σιλουέτες.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΕΤΟΧΗΣ

Για να λάβετε μέρος στον διαγωνισμό, πρέπει να ντύσετε και τις τέσσαρας σιλουέτες. Θα έπιπλοκώσετε άρχικώς από ένα φόρεμα στις τέσσαρας σιλουέτες και θα προσπαθήσετε μετά, να συμπληρώσετε την τοαλέτα έκαστης δια των άλλων σχεδίων: καπέλων, παπουτσιών, γαντιών και τσαντών. Κάθε έξάγραμμα (καπέλλο, γάντι κτλ.), το όποιον θα τοποθετήση έπιτυχώς, θα δολιολογήται με 5 βαθμούς. Δηλαδή κάθε άναπόλη, το όποιον θα συναρμολογήται έπιτυχώς, θα λαμβάνη 20 βαθμούς και ούτω η άνοτέρα βαθμολογία δια την έπιτυχή συναρμολόγησιν και των τεσσάρων άναπόλη θα είνε 80 βαθμοί.

Νυκτήρια λοιπόν του διαγωνισμού θα είνε η άναγνώστίς μας, ή όποια θα λάβη, επί τη βάσει των συναρμολογήσεων της, τον μεγαλύτερον βαθμόν βαθμών.

'Επίσης θα παρακαλέσουμε τις άναγνώστρες μας να μάς άπαντήσουν εις την κάτωθι ερώτησιν:

—Τί ποσόντων περίπου από τας άπαντήσεις πού θα λάβωμεν, θα έπιτύχουν την λύσιν;

'Η άπάντησις εις το ερώτημά μας αυτό δέν είνε άποφασιστική. 'Αλλ' άπόός θα συντείνη εις την άνοτέραν βαθμολογίαν, έν περιπτώσει περισσοτέρον έπιτυχών λύσεων.

Αί λύσεις θα γίνονται δεκταί μέχρι

τέλους 'Ιανουαρίου 1934.
'Η συναρμολόγησις των έξαρχματων δέν άπαραιτείται να γίνη επί των, εις τα φύλλα μας, δημοσιευμένων σιλουέτων.

'Απενόυτα τας άπαντήσεις σας

προς τας: «7 Ημέρες», όδός Φιλαλήτων 3 και σημειώσατε επί του φακέλλου: «Διαγωνισμός Μόδας». 'Εκίστη τσάντα πρέπει να τοποθετήται εις το δεξιόν χέρι της σιλουέτας, το δεξιό γάντι θα τοποθετήται επί της τσάντας.

τάλλο του Οίκου Εδσταδιάδη (όδός Ρόβης).
4ον και 5ον Βραβείον: Μίαν τσάντα έξαιρετική.
6ον, 7ον και 8ον Βραβείον: Μίαν λάμπα portable με άμπα-ζοις έλγας-φωτός αξίας δραχ. 600.
9ον, 10ον, 11ον και 12ον Βραβείον:

Επιστημονική
Ευχάριστος
Αφρίτσουσα
Οδοντοκρέμα

Είδωλες
Εν τα πειρία
Καφέλι χωρίς να βλάπτει

Το έγκλίσκουθεν ταχέ

Η ΤΣΙΓΓΑΝΑ

και τα άλλα νέα τραγουδία της

κ. Αλέας Βάιτη στού Γαϊτάνου.

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

ευρωπαϊκά φινεζνρίνια μόδας, άσπυρορούχων, βενίς, τρικό, φιλέ και παντός είδους εργοχειρών. Προίκες, βοπτιστικά, χειροπέλεκτα PULL - OVER, γυναικεία και άνδρικά, φουστάνια παιδικά, όλικά εργοχειρών και φορεμάτων, άπαντα εις τιμές άσυνογανίστους ΜΟΝΟΝ εις τού

ΝΙΚ. Ι. ΜΟΥΧΟΣ

Φιλαλήτων 3, έντός της

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Στοδ 'Αρσάκειου 10

Το δούλοικον πρόβλημα έπρος έξερσησή λειπς τού να κατίσει το έυριμα ευχάριστον και ταχύ, να έχη μεγάλην διάρκεια και να είνε οικονομικήν ελπίδα.

'Επειδή τ' άνω δέν δύναται να γίνον εύδωλος πιστευτα ως πρακαλλόμεν να δοκιμάσση λειπία

ΛΑΜΑ

ίνα πισωθείτε έτι είνε πραγματικώς άνωτέρα από κάθε άλλη γνώστη λειπία και εις τιμην χρημηλήν.

Κεντρική Παρκιν

ΛΑΜΑ

Στοδ Πεσμαζόγλου, 'Αθήναι

Στοδ Πεσμαζόγλου, 'Αθήναι

Στοδ Πεσμαζόγλου, 'Αθήναι

Στοδ Πεσμαζόγλου, 'Αθήναι

Στοδ Πεσμαζόγλου, 'Αθήναι

Στοδ Πεσμαζόγλου, 'Αθήναι

Στοδ Πεσμαζόγλου, 'Αθήναι

7 'Ημέρες

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Τιμή Δρ. 2

Άθηναι - Κυριακή
24 Δεκεμβρίου 1933

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ..

...ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΥ

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΜΟΝΤΙΑΛ»
ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΚΠΩΣΕΩΣ
Από 25 - 29 Δεκεμβρίου 1933
Θέσις πλατείας
Έφημερίς «7 'Ημέρες»

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ»
ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΚΠΩΣΕΩΣ
Από 23 - 29 Δεκεμβρίου 1933
Θέσις πλατείας
Έφημερίς «7 'Ημέρες»

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

